

บทที่ 4

ผลของระดับความเข้มของการผสมต่อคุณสมบัติของซีเมนต์เพสต์และมอร์ตาร์

4.1 ทัวไป

การผสมเป็นกระบวนการสำคัญที่จะทำให้ส่วนผสมมีความเป็นเนื้อเดียวกัน ในงานคอนกรีต การผสมมักเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยที่ ระยะเวลาการผสมนั้นขึ้นกับเครื่องผสม และประสบการณ์ของผู้ผลิต ซึ่งจัดว่าไม่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจาก ระยะเวลาการผสมที่เหมาะสมนั้นไม่เพียงแต่ขึ้นกับเครื่องผสมหรือความเร็วของเครื่องผสม แต่ยังขึ้นกับสัดส่วนผสมด้วย

Stitmannaitum^[1] พบว่า คุณสมบัติของสัดส่วนผสมหนึ่ง ๆ จะเปลี่ยนแปลงอย่างมากตามระดับความเข้มของการผสม (Mixing Intensity) ซึ่งนิยามว่า พลังงานไฟฟ้าทั้งหมดที่ใช้ไปในการผสม โดยที่ ส่วนผสมที่ผสมด้วยระดับความเข้มของการผสมเดียวกัน จะมีคุณสมบัติที่เหมือนกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะใช้ระดับความเข้มของการผสมเป็นตัวควบคุมการผสม

สำหรับงานคอนกรีต เมื่ออนุภาคซีเมนต์สัมผัสน้ำ อนุภาคซีเมนต์จะยึดติดกันด้วยแรงยึดเหนี่ยวเนื่องจากของเหลว แต่เมื่อการผสมเกิดขึ้น อนุภาคที่เดิมยึดติดกันจะเริ่มแตกตัวออก โดยที่การแตกตัวจะขึ้นกับระดับความเข้มของการผสม ผลการแตกตัวของอนุภาคซีเมนต์ที่ยึดติดกันนี้เอง เป็นผลให้น้ำที่ถูกยึดติดภายในโครงสร้างการจัดเรียงตัวถูกปล่อยเป็นอิสระ ซึ่งผลที่ตามมาคือค่าความหนืดลดลง ยิ่งไปกว่านั้น ฝวอนุภาคซีเมนต์มีโอกาสเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันมากขึ้น เป็นผลให้กำลังของคอนกรีตสูงขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม ถ้าผสมด้วยระดับความเข้มของการผสมที่สูงมากเกินไป ค่าความหนืดจะมีค่าสูงขึ้นอีกซึ่งส่งผลให้การทำงานได้ลดลง แต่ถ้าผสมด้วยระดับความเข้มของการผสมที่ต่ำเกินไป แม้ว่าอนุภาคจะกระจายตัวสม่ำเสมอ แต่โครงสร้างที่รวมเป็นกลุ่มก้อนอาจแตกตัวไม่สมบูรณ์ เป็นผลให้คอนกรีตมีคุณสมบัติไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นจึงต้องมีค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม

4.2 ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม

การผสมมีวัตถุประสงค์ไม่เพียงแต่เพื่อให้ส่วนผสมเข้ากันดีแล้ว ยังเพื่อกระจายอนุภาคที่เกิดขึ้นเนื่องจากแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคด้วย สำหรับการผสมซีเมนต์เพสต์นั้น Lapasin^[3,4] สรุปว่า ซีเมนต์เพสต์จะแสดงพฤติกรรมที่ความหนืดเปลี่ยนแปลงตามเวลา (Thixotropic behavior) สำหรับอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์หนึ่ง ๆ ทั้งค่าความหนืด (Viscosity) และหน่วยแรงคลาก (Yield Stress) จะมีค่าลดลงเมื่อผสมนานขึ้น Stitmannaitum^[1] พบว่า ค่าการไหลจะเพิ่มขึ้นตามระดับความเข้มการผสมจนถึงค่าค่าหนึ่งหลังจากนั้นจะมีค่าลดลง ซึ่งพฤติกรรมนี้อธิบายได้ว่าค่าการไหลที่เพิ่มขึ้นช่วงแรกเนื่องจากโครงสร้างของอนุภาคซีเมนต์กระจายตัวออกซึ่งส่งผลให้ปริมาณน้ำอิสระที่ถูกกักภายในโครงสร้างการเรียงตัวของอนุภาคซีเมนต์หลุดออกมาและส่งผลให้ค่าการไหลเพิ่มขึ้น สำหรับการลดลงของค่าการไหลหลังจากมีค่าสูงสุดนั้นเป็นผลจากอนุภาคซีเมนต์จัดเรียงตัวอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กันมากขึ้นอีกครั้งโดยทั้งนี้ไม่ได้เป็นผลจากปฏิกิริยาไฮเดรชัน ค่าการไหลทั้งค่าระดับความเข้มของการผสมต่ำและสูงที่เท่ากันจะมีโครงสร้างต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการที่ทำให้อนุภาคซีเมนต์แตกจากกันนั้น Tattersall^[36] สรุปว่าเป็นกระบวนการแตกตัวของโครงสร้างที่เกิดย้อนกลับไม่ได้ (Irreversible structural breakdown process) ซึ่งแสดงในรูปที่ 4.1

Stitmannaitum^[1] นิยามค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่ให้ค่าการไหลสูงสุดว่าเป็นค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม (Optimum Mixing Intensity)

เนื่องจากอนุภาคซีเมนต์มีขนาดเล็กมากเมื่อเทียบกับมวลรวม ดังนั้นเมื่ออนุภาคซีเมนต์สัมผัสกับน้ำ อนุภาคซีเมนต์จะจับตัวเป็นก้อน ดังนั้นจึงต้องใช้ระดับความเข้มข้นของการผสมค่อนข้างสูงเพื่อกระจายอนุภาคซีเมนต์ ด้วยเหตุนี้ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์โพลีจึงมีค่าสูงกว่าอัตราและคอนกรีตตามลำดับ ด้วยเหตุนี้ Stitmannaitum^[1] เสนอความสัมพันธ์ดังนี้

$$E_{in,mix} = \left(\frac{V_{sp}}{V_{st}} \right) E_{in,sp} = n_p E_{in,sp} \quad (4.1)$$

โดยที่

$E_{in,mix}$	คือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของส่วนผสม
V_{sp}	คือ ปริมาตรของแข็งของวัสดุผงในส่วนผสม
V_{st}	คือ ปริมาตรของแข็งทั้งหมดของส่วนผสม
$E_{in,sp}$	คือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์โพลี
n_p	คือ สัดส่วนโดยปริมาตรของวัสดุผงต่อปริมาตรของแข็งทั้งหมด

จากสมการที่ (4.1) พบว่า การหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของส่วนผสมควรพิจารณาเริ่มจากซีเมนต์โพลี ซึ่งเป็นกรณีที่สัดส่วนโดยปริมาตรของวัสดุผง = 1.0

4.3 ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์โพลีที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก

การทดลองหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์โพลี จะใช้อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ที่ค่าความชื้นเหลวปกติคือ 0.26 และเพื่อศึกษาผลของอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์จึงเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ในช่วงระหว่าง 0.23 - 0.30

สำหรับวิธีการทดลองหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมนั้น จะใช้วิธีการทดสอบด้วยโต๊ะการไหล ซึ่งมีรายละเอียดตามมาตรฐาน ASTM C230-90 โดยที่จะหาค่าเส้นผ่านศูนย์กลางการไหลที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ สำหรับผลการทดลองหาค่าเส้นผ่านศูนย์กลางการไหลของซีเมนต์โพลีที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ เป็นดังรูปที่ 4.2ก.

Stitmannaitum^[1] เสนอความสัมพันธ์ระหว่างค่าเส้นผ่านศูนย์กลางการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสมด้วยพหุนามกำลังสอง ดังนั้น สามารถหาค่าเส้นผ่านศูนย์กลางการไหลสูงสุดของผลการทดลองแต่ละชุดได้ Stitmannaitum^[1] เสนอวิธีจัดผลของอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ด้วยการหาค่าการไหลให้เป็นบรรทัดฐาน (Normalized

flow value) ด้วยค่าการไหลสูงสุดของแต่ละชุดการทดลอง ด้วยวิธีนี้จึงสามารถหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมได้

นิยามให้ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมคือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่ให้ค่าเส้นผ่าศูนย์กลางการไหลสูงสุด

สำหรับค่าการไหลที่ทำให้เป็นบรรทัดฐานดังแสดงในรูปที่ 4.2 จากผลการทดลองในรูปที่ 4.2 เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยสุด (Least square method) จะได้สมการพหุนามกำลังสอง ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน (Coefficient of variation) = 0.93 ดังนี้

$$Fl_r = -0.465(\text{Log}(MI))^2 + 0.779(\text{Log}(MI)) + 0.662 \quad (4.2)$$

โดยที่

Fl_r คือ ค่าการไหลที่ทำให้เป็นบรรทัดฐาน

MI คือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสม

จากสมการที่ (4.2) คำนวณหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่ให้ค่าการไหลสูงสุดดังนี้

$$\frac{d(Fl_r)}{d(MI)} = 0 \quad (4.3)$$

จากสมการที่ (4.3) คำนวณหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม (Optimum mixing intensity, OMI) = 6.90 วัตต์ชั่วโมง / ลิตร ในขณะที่ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมของซีเมนต์เพสต์ที่เสนอโดย Stitmannaitum^[1] คือ 7.38 วัตต์ชั่วโมง / ลิตร เมื่อเปรียบเทียบค่าทั้งสองพบว่า ในงานวิจัยนี้ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์มีค่าต่ำกว่าค่าที่เสนอโดย Stitmannaitum^[1] = 6.5% ซึ่งมีสาเหตุจากความแตกต่างของค่าพื้นที่ผิวจำเพาะเบลนด์ สำหรับค่าพื้นที่ผิวจำเพาะเบลนด์ของซีเมนต์ที่ใช้ในการวิจัยนี้มีค่า = 2900 ตร.ซม./ กรัม ในขณะที่ซีเมนต์ของ Stitmannaitum^[1] มีค่าพื้นที่ผิวจำเพาะเบลนด์ = 3350 ตร.ซม./กรัม

4.4 การทดลองหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมาก

สำหรับซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมากนั้น พบว่า ในกรณีที่มีอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์สูง ๆ ค่าความหนืดจะมีค่าลดลงค่อนข้างมาก แต่กรณีที่มีอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ต่ำ ๆ ค่าความหนืดจะเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ดังนั้นวิธีการทดลองหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของทั้ง 2 กรณีจึงแตกต่างกันดังนี้ ซีเมนต์เพสต์ที่มีอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์เท่ากับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์ และซีเมนต์เพสต์ที่มีอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์สูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์ โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

4.4.1 ซีเมนต์เพสต์ที่มีอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์สูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์

กรณีนี้ สารลดน้ำอย่างมากจะลดแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคด้วยแรงผลักระหว่างไฟฟ้าค่อนข้างมากซึ่งส่งผลให้ค่าความหนืดของซีเมนต์เพสต์ต่ำมาก การพิจารณาการเปลี่ยนแปลงค่าความหนืดของซีเมนต์เพสต์ที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ ด้วยโตะการไหลตามวิธีของซีเมนต์เพสต์ปกติจึงไม่เหมาะสม Marshall^[37] พิจารณาค่าความหนืดของซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมากด้วยวิธีการหวนการไหล (Flow Cone Method) ซึ่งเป็นวิธีการทดลองหาค่าความหนืดตามมาตรฐาน ASTM C939-94a (โดยที่มีรายละเอียดต่าง ๆ แสดงไว้ในภาคผนวก ค.) ดังนั้นจึงใช้การทดลองวิธีการหวนการไหลเพื่อหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม

Popovic^[38] กล่าวว่า ปริมาณน้ำในซีเมนต์เพสต์ที่สูงขึ้นมีผลทำให้แรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคสูงขึ้นเนื่องจากแรงดันคาพิลลารี (Capillary Pressure) มีค่าสูงขึ้น และจะมีค่าสูงสุดโดยประมาณที่ปริมาณน้ำที่ทำให้ซีเมนต์เพสต์มีความชื้นเหลวเท่ากับค่าความชื้นเหลวปกติ (Normal Consistency) ปริมาณน้ำที่สูงกว่านี้อีก จะมีผลทำให้แรงดันคาพิลลารีลดลงอย่างรวดเร็ว สาเหตุที่ลดลงเป็นผลจากระยะห่างระหว่างอนุภาคมากขึ้น สำหรับซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมากและปริมาณน้ำสูงกว่าที่ต้องการให้มีค่าความชื้นเหลวปกตินั้นจะมีค่าความหนืดต่ำมาก ทั้งนี้เป็นผลจากแรงผลักระหว่างไฟฟ้าเนื่องจากสารลดน้ำอย่างมาก ค่าความหนืดจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากตามระดับความเข้มข้นของการผสม ซึ่งต่างกับซีเมนต์เพสต์ปกติที่ค่าความหนืดมีการเปลี่ยนแปลงแต่ไม่มากนัก ทั้งนี้เป็นเพราะประสิทธิภาพของสารลดน้ำอย่างมากซึ่งขึ้นกับระยะห่างระหว่างอนุภาค การผสมที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่ำ ๆ อนุภาคส่วนใหญ่จะอยู่ติดกัน เป็นผลให้ประสิทธิภาพของสารลดน้ำอย่างมากต่ำ แต่เมื่อระดับความเข้มข้นของการผสมสูงขึ้นอนุภาคส่วนใหญ่จะกระจายตัวดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพของสารลดน้ำอย่างมากสูงตามไปด้วย Roy and Asaka^[5] กล่าวว่า สำหรับซีเมนต์เพสต์ที่กระจายตัวดีค่าความหนืดจะมีค่าต่ำสุดและเปลี่ยนแปลงไม่ค่อนมากตามระดับความเข้มข้นของการผสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองของ Masood and Agarwal^[11] และที่ระดับความเข้มข้นของการผสมมากกว่านี้ ค่าความหนืดจะมีค่าสูงขึ้นอีกเล็กน้อย สำหรับระดับความเข้มข้นของการผสมที่ทำให้ความหนืดต่ำสุดจะนิยามว่าค่าระดับความเข้มข้นของการผสม

สำหรับอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ที่ใช้ในการทดลองจะอยู่ในช่วง 0.26 - 0.35 และสารลดน้ำอย่างมากที่ใช้มีสารเคมีพื้นฐานเป็นเมลามีนฟอรัลดีไฮด์คอนเดนเสท (ชื่อทางการค้า Sikament FF) โดยที่การทดลองจะเป็นการหาระยะเวลาการไหลที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ ตัวอย่างผลการทดลองที่ได้ดังแสดงในรูปที่ 4.3 และผลการทดลองทั้งหมดแสดงไว้ในภาคผนวก ง.

เมื่อพิจารณารูปที่ 4.3 จะพบว่า เมื่อระดับความเข้มข้นของการผสมต่ำ ระยะเวลาการไหลมีค่าค่อนข้างมาก แต่เมื่อเพิ่มระดับความเข้มข้นของการผสมอีกเพียงเล็กน้อย ระยะเวลาการไหลมีค่าลดลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจาก ในช่วงที่ระดับความเข้มข้นของการผสมเป็นศูนย์นั้น อนุภาคซีเมนต์ส่วนใหญ่ยังคงติดกันและรวมเป็นกลุ่มก้อน สารลดน้ำอย่างมากไม่สามารถกระจายและดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์ได้ ดังนั้นแรงผลักระหว่างไฟฟ้าจึงมีค่าต่ำ ในทำนองกลับกัน เมื่อระดับความเข้มข้นของการผสมสูงขึ้น อนุภาคซีเมนต์ส่วนใหญ่จะมีระยะห่างเพิ่มขึ้น สารลดน้ำอย่างมากจึงสามารถดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์ได้ ดังนั้นแรงผลักระหว่างไฟฟ้าที่เกิดขึ้นจึงมีค่ามาก ด้วยเหตุนี้ เมื่อระดับความเข้มข้นของการผสมสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ระยะเวลาการไหลจึงลดลงอย่างมาก และเมื่ออนุภาคกระจายตัวดีแล้ว พบว่าระยะเวลาการไหลมีแนวโน้มคงที่ และเมื่อระดับความเข้มข้นของการผสมสูงมาก ระยะเวลาการไหลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เล็กน้อย กำหนดให้ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมคือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เริ่มให้ระยะเวลาการไหลคงที่ต่ำสุด

สำหรับที่อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ และปริมาณสารลดน้ำอย่างมากราคาหนึ่ง จะสามารถเขียนความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการไหล และ ระดับความเข้มข้นของการผสม โดยอาศัยสมมติฐานว่า เมื่ออนุภาคซีเมนต์มีระยะห่างระหว่างอนุภาคเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้สารลดน้ำอย่างมากรสามารถกระจายตัวและดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์มากขึ้นตามไปด้วย ผลที่ตามมาคือ ค่าความหนืดของซีเมนต์เพสต์ลดลง ด้วยเหตุนี้ จึงเสนอสมการเอมพิริคัลประมาณความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการไหลและระยะห่างระหว่างอนุภาค ดังนี้

$$Fl_{time} = A \cdot \exp(-Ba) \quad (4.4)$$

โดยที่

A, B คือ ค่าคงที่สำหรับอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์และปริมาณสารลดน้ำอย่างมากราคาหนึ่ง ๆ

a คือ ระยะห่างระหว่างอนุภาค

เมื่อพิจารณารูปที่ 4.1ก. จะได้ว่า ระยะห่างระหว่างอนุภาคเปลี่ยนแปลงตามระดับความเข้มข้นของการผสม กล่าวคือ ที่ระดับความเข้มข้นของการผสมเป็นศูนย์อนุภาคทั้งหมดยังคงติดกัน และระยะห่างระหว่างอนุภาคจะเพิ่มขึ้นเมื่อระดับความเข้มข้นของการผสมสูงขึ้น โดยมีระยะห่างสูงสุดที่ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม ในขณะที่ระดับความเข้มข้นของการผสมที่สูงกว่านี้ อนุภาคซีเมนต์จะเรียงตัวอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้เคียงกันอีก

จากซีเมนต์เพสต์ปกติที่ประมาณความสัมพันธ์ระหว่างค่าเส้นผ่านศูนย์กลางการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสมด้วยพหุนามกำลังสอง ทำนองเดียวกัน ถ้าประมาณความสัมพันธ์ระหว่างระยะห่างระหว่างอนุภาคและระดับความเข้มข้นของการผสมด้วยพหุนามกำลังสอง ดังนั้นสมการที่ (4.4) จะเป็น

$$Fl_{time} = A \cdot \exp\left(-\left(B(MI)^2 + C \cdot MI\right)\right) \quad (4.5)$$

โดยที่ A, B, C คือ ค่าคงที่สำหรับอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์และปริมาณสารลดน้ำอย่างมากราคาหนึ่ง ๆ

สำหรับช่วงเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของสารลดน้ำอย่างมากราคาหนึ่งที่แนะนำโดยผู้ผลิต เป็นดังตารางที่ 4.2 ซึ่งปริมาณสารลดน้ำอย่างมากรที่ใช้ในการทดลองจะอยู่ในช่วงเปอร์เซ็นต์ดังกล่าว

สำหรับการทดลองทั้งหมดนั้น จะทำภายในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 1800 วินาที ซึ่ง Stitmannaitum^[1] พบว่าภายในช่วงระยะเวลานี้ สามารถตัดผลของปริมาณน้ำที่จะสูญเสียเนื่องจากปฏิกิริยาไฮเดรชันได้ จากการทดลองพบว่า ภายในช่วงระยะเวลาการทดสอบ 1800 วินาที ระยะเวลาการไหลลดลงตามระดับความเข้มข้นของการผสมจนถึงค่า ๆ หนึ่ง จากนั้นระยะเวลาการไหลจะคงที่ ถ้ากำหนดให้ การเปลี่ยนแปลงค่าความหนืด $\pm 5\%$ ตามระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ ถูกพิจารณาว่าคงที่ จากผลการทดลองของ Murata and Suzuki^[38] พบว่า การเปลี่ยนแปลงค่า

ความหนืด $\pm 5\%$ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการไหลที่ทดสอบด้วยกรวยทดสอบการไหลตามมาตรฐาน ASTM C939-94a ± 0.5 วินาที ด้วยเหตุนี้ ถ้าการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการไหลอยู่ในช่วงดังกล่าว ให้พิจารณาว่าระยะเวลาการไหลคงที่

ถ้าประมาณความสัมพันธ์ของระยะเวลาการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสมด้วยความสัมพันธ์ในสมการที่ (4.5) และกำหนดให้ ที่ระยะเวลาการไหลคงที่เริ่มต้น คือค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม จะสามารถหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมได้ ดังตัวอย่างในรูปที่ 4.4 – 4.5 และผลทั้งหมดแสดงไว้ในภาคผนวก ง. โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยแสดงไว้ในตารางที่ 4.3

4.4.2 ซีเมนต์เพสต์ที่มีอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์เท่ากับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์

กรณีนี้ นอกจากจะหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมแล้ว ยังสามารถบ่งบอกถึงประสิทธิภาพการลดน้ำของสารลดน้ำอย่างมากได้ กล่าวคือ สารลดน้ำอย่างมากจะทำให้ซีเมนต์เพสต์มีปริมาณน้ำอิสระสูงขึ้น ดังนั้น เพื่อให้ปริมาณน้ำอิสระเป็นศูนย์ อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์จึงมีค่าลดลงตามปริมาณสารลดน้ำอย่างมาก เนื่องจากปริมาณน้ำอิสระเป็นศูนย์ ดังนั้นจึงสมมติให้ไม่มีระยะห่างระหว่างอนุภาค ค่าความหนืดของซีเมนต์เพสต์จึงมีค่าค่อนข้างมาก ด้วยเหตุนี้ จึงพิจารณาการเปลี่ยนแปลงค่าความหนืดที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ ด้วยโต๊ะการไหล ซึ่งเป็นวิธีเดียวกับซีเมนต์เพสต์ปกติได้ โดยที่นิยามค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่ให้ค่าการไหลสูงสุดว่าเป็นค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์ที่ปริมาณสารลดน้ำอย่างมากต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 4.4 และตัวอย่างผลการทดลองเป็นดังรูปที่ 4.6 เนื่องจากอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ต่ำมาก ดังนั้นซีเมนต์เพสต์จึงมีพฤติกรรมทำนองเดียวกับซีเมนต์เพสต์ที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก ดังนั้นจึงประมาณความสัมพันธ์ระหว่างค่าการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสมด้วยพหุนามกำลังสองเช่นเดียวกัน ดังตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 4.7 ในขณะที่ผลการทดลองทั้งหมดแสดงไว้ในภาคผนวก ง.

เมื่อทำการวิเคราะห์ถดถอยผลการทดลองของซีเมนต์เพสต์ที่ w/c และ $\%_{sp}$ ต่าง ๆ สามารถเขียนความสัมพันธ์ได้ดังที่แสดงไว้ในภาคผนวก ก.2

เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองในมาตราส่วนเดียวกัน จึงจัดรูปผลการทดลองให้อยู่ในรูปค่าการไหลที่ทำให้เป็นบรรทัดฐาน ซึ่งเป็นวิธีเดียวกับที่กล่าวมาในซีเมนต์เพสต์ปกติ ผลการทดลองเปรียบเทียบดังแสดงในรูปที่ 4.8 จากรูปที่ 4.8 จะเห็นได้ว่า แม้ว่าปริมาณสารลดน้ำอย่างมากต่างกัน แต่ซีเมนต์เพสต์ที่มีอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์เท่ากับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์เหมือนกัน การเปลี่ยนแปลงค่าการไหลที่ระดับความเข้มข้นของการผสมจะไม่ต่างกันมากนัก อย่างไรก็ตาม หลังจากซีเมนต์เพสต์มีค่าการไหลสูงสุดแล้ว พบว่า ซีเมนต์เพสต์ที่มีปริมาณสารลดน้ำอย่างมากสูงกว่า (อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ต่ำกว่า) จะมีการลดลงของค่าการไหลอย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสารลดน้ำอย่างมาก

พิจารณาตารางที่ 4.5 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบระหว่างค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่ได้จากการผสมซีเมนต์เพสต์ด้วยวิธีตามมาตรฐาน ASTM C305-94 และค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม จากตารางที่ 4.5

จะเห็นได้ว่า การผสมซีเมนต์เพสต์ที่อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์เท่ากับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์นั้น การผสมตามมาตรฐาน ASTM C305-94 ให้ค่าระดับความเข้มของการผสมที่สูงกว่าค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมไม่มากนัก ในทำนองกลับกัน การผสมซีเมนต์เพสต์ที่อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์สูงค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์นั้น การผสมตามมาตรฐานให้ค่าระดับความเข้มของการผสมที่ต่ำกว่าค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมค่อนข้างมาก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การผสมซีเมนต์เพสต์ตามวิธีการในมาตรฐาน ASTM C305-94 เหมาะสมสำหรับซีเมนต์เพสต์ที่อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์เท่ากับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์ ซึ่งอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์นี้จะใกล้เคียงกับอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ที่ให้ค่าความชื้นเหลวปกติ^[37]

นอกจากนี้ ยังศึกษาผลของระดับความเข้มของการผสมต่อระยะเวลาการก่อตัวเริ่มต้น ซึ่งทดสอบตามมาตรฐาน ASTM C191-92 สำหรับผลของระดับความเข้มของการผสมต่อระยะเวลาการก่อตัวเริ่มต้นนั้น ดังแสดงในตารางที่ 4.6

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระยะเวลาการก่อตัวเริ่มต้นของซีเมนต์เพสต์ที่มีค่าอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์เท่ากับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำนั้น การผสมตามมาตรฐาน ASTM C305-94 มีแนวโน้มที่ให้ระยะเวลาการก่อตัวเริ่มต้นเร็วกว่าการผสมที่ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจาก การผสมตามมาตรฐาน ASTM C305-94 ให้ค่าระดับความเข้มของการผสมที่สูงกว่าค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม ในขณะที่ ซีเมนต์เพสต์ที่มีอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์สูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์นั้น ระยะเวลาการก่อตัวเริ่มต้นของการผสมที่ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมเร็วกว่าการผสมตามมาตรฐาน ASTM C305-94 ทั้งนี้เป็นเพราะ การผสมตามมาตรฐาน ให้ค่าระดับความเข้มของการผสมที่ต่ำกว่าการผสมที่ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมมาก (ตามมาตรฐาน ASTM C191-92 กำหนดให้ การหาระยะเวลาการก่อตัวเริ่มต้นของซีเมนต์เพสต์กระทำที่อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์เท่ากับค่าความชื้นเหลวปกติ ซึ่งประมาณว่าเท่ากับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์^[38])

4.5 แบบจำลองทำนายค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์

4.5.1 แบบจำลองทำนายค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์

ถ้ากำหนดให้ ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมสัมพันธ์กับพลังงานที่ต้องการใช้เพื่อสลายรอยต่อระหว่างอนุภาค ดังนั้น ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ปกติจะไม่ขึ้นกับอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ ทั้งนี้เนื่องจาก อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ไม่มีผลต่อรูปร่างการเรียงตัวของอนุภาค (บทที่ 3) กล่าวคือค่าตัวเลขโคออร์ดิเนชันคงที่ โดยอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ที่เพิ่มขึ้นจะมีผลเพียงแต่ทำให้ระยะห่างระหว่างอนุภาคเพิ่มขึ้นเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม สำหรับซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมากรุนั้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์มีค่าลดลง (จากบทที่ 3) ดังสมการที่ 4.6 และส่งผลให้ค่าตัวเลขโคออร์ดิเนชันมีค่าสูงขึ้น ดังสมการที่ 4.7

$$\varphi_{red} = 1 - 0.13 X_{SP}^{0.66} \quad (4.6)$$

$$k_{max} = \frac{\pi}{w_s} \left(w_s + \frac{1}{\rho} \right) \quad (4.7)^{(1)}$$

โดยที่

φ_{red} คือ ค่าตัวประกอบการลดลงของค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์

X_{SP} คือ ปริมาณสารลดน้ำอย่างมาก (เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของซีเมนต์)

k_{max} คือ ค่าตัวเลขโคออร์ดิเนชันสูงสุด

w_s คือ ค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์กรณีมีสารลดน้ำอย่างมาก

ρ คือ ค่าความถ่วงจำเพาะของซีเมนต์

เนื่องจากค่าตัวเลขโคออร์ดิเนชันของซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมากสูงขึ้น ดังนั้นจำนวนรอยต่อระหว่างอนุภาคจึงสูงขึ้นตามไปด้วย ด้วยเหตุนี้ ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมากจึงสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมมีค่าลดลง ทั้งนี้เนื่องจากแรงผลึกสถิตยทางไฟฟ้าจากสารลดน้ำอย่างมากช่วยสลายรอยต่อ และยังช่วยหล่อลื่นผิวสัมผัสระหว่างอนุภาคด้วย ดังนั้น ซีเมนต์เพสต์จึงต้องการพลังงานกลภายนอกเพื่อให้ได้ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมลดลง

ทฤษฎีที่ใช้อธิบายผลของสารลดน้ำอย่างมายนั้น มี 2 ทฤษฎีหลัก ๆ คือ ทฤษฎี DLVO (Derjaguin, Landau, Verwey, and Overbeek) ^[31] และทฤษฎีไตรโบโลยี (Tribology Theory) ^[41]

ทฤษฎี DLVO อธิบายว่า เมื่อสารลดน้ำอย่างมากซึ่งมีประจุเป็นลบดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์ จะทำให้อนุภาคซีเมนต์เกิดประจุชนิดเดียวกัน ประจุชนิดเดียวกันทำให้เกิดแรงผลึกสถิตยทางไฟฟ้าซึ่งสัมพันธ์กับค่าศักย์เซต้าที่ผิวอนุภาคซีเมนต์ขึ้น และเป็นผลให้อนุภาคซีเมนต์กระจายตัวออก

ทฤษฎีไตรโบโลยี อธิบายว่า เมื่อสารลดน้ำอย่างมากดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์แล้ว จะช่วยลดแรงเสียดทานและช่วยหล่อลื่นผิวสัมผัสระหว่างอนุภาค และเป็นผลให้อนุภาคซีเมนต์กระจายตัว

จากทฤษฎีทั้งสองนี้ จะอธิบายการลดลงของค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมได้ว่า สารลดน้ำอย่างมากจะทำให้เกิดแรงผลึกสถิตยทางไฟฟ้า แรงผลึกสถิตยทางไฟฟ้านี้จะทำหน้าที่ผลักอนุภาคซีเมนต์ให้กระจายตัวออก และทำหน้าที่ป้องกันการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อนของอนุภาค ด้วยเหตุนี้ จำนวนรอยต่อระหว่างอนุภาคบางส่วนจึงสลายตัว เป็นผลให้ต้องการพลังงานภายนอกเพื่อที่จะสลายรอยต่อน้อยลง ส่วนผลของการหล่อลื่นและลดแรงเสียดทานที่ผิวระหว่างอนุภาคซีเมนต์นั้น เมื่อสารลดน้ำอย่างมากดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์แล้ว สารลดน้ำอย่างมากจะทำหน้าที่เสมือนมาปกป้องการรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนของอนุภาคซีเมนต์ โดยมาทำหน้าที่ลดแรงเสียดทานและหล่อลื่นผิวสัมผัสระหว่างอนุภาค เป็นผลให้ต้องการพลังงานเพื่อใช้ในการผสมน้อยลง

ด้วยเหตุนี้จึงเสนอแบบจำลอง ทำนายค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ดังนี้

$$E_{in, \%SP} = \alpha_{red} (E_{in, sp}) \quad (4.8)$$

$$\alpha_{red} = \beta_1 \beta_2 \quad (4.9)$$

โดยที่

$E_{in,sp}$ คือ ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก

α_{red} คือ ค่าตัวประกอบการลดลง (Reduction factor) ของค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม

$E_{in,%SP}$ คือ ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมาก

β_1 คือ ค่าตัวประกอบที่เป็นผลจากจำนวนรอยต่อระหว่างอนุภาคที่ลดลงและจำนวนรอยต่อทั้งหมดที่เพิ่มขึ้น

β_2 คือ ค่าตัวประกอบที่เป็นผลจากสารลดน้ำอย่างมากทำหน้าที่เสมือนมาน ป้องกันการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อน และช่วยหล่อลื่นผิวสัมผัสระหว่างอนุภาค

สำหรับค่า β_1 สามารถวิเคราะห์ได้จากกรณีที่ระยะห่างเฉลี่ยระหว่างอนุภาคเป็นศูนย์ ซึ่งจะสอดคล้องกับอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ที่เท่ากับค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์ กรณีนี้ แรงเสียดทานที่เกิดขึ้นระหว่างอนุภาคจะสูงสุด ด้วยเหตุนี้จึงสมมติให้ค่า $\beta_2 = 1.0$

เนื่องจากค่า β_1 คือค่าตัวประกอบที่เป็นผลจากจำนวนรอยต่อระหว่างอนุภาคที่ลดลงและจำนวนรอยต่อทั้งหมดที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น β_1 จึงประกอบด้วย 2 พจน์ดังนี้

$$\beta_1 = \gamma_k \cdot \gamma_c \quad (4.10)$$

โดยที่

γ_k คือ ค่าตัวประกอบเนื่องจากจำนวนรอยต่อทั้งหมดที่เพิ่มขึ้นจากผลของค่าตัวเลขโคออร์ดิเนชันที่สูงขึ้น ซึ่งค่าตัวประกอบนี้จะมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1 เสมอ โดยจะขึ้นกับปริมาณสารลดน้ำอย่างมาก

γ_c คือ ค่าตัวประกอบเนื่องจากจำนวนรอยต่อที่ลดลง จากผลของแรงผลักรังสีทางไฟฟ้าของสารลดน้ำอย่างมาก ซึ่งจะขึ้นกับปริมาณสารลดน้ำอย่างมาก

จากสมการที่ (4.6) และ (4.7) ร่วมกัน จะหาค่า γ_k ได้ดังนี้

$$\gamma_k = \frac{\pi}{k \cdot (\phi_{red} \cdot w_{s,no})} \left(\phi_{red} \cdot w_{s,no} + \frac{1}{\rho} \right) \quad (4.11)$$

โดยที่

k คือ ค่าตัวเลขโคออร์ดิเนชันของซีเมนต์เพสต์ที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก

$w_{s,no}$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์เพสต์ที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก

จากการวิเคราะห์ย้อนกลับ พบว่าค่า γ_c มีความสัมพันธ์กับปริมาณสารลดน้ำอย่างมากดังนี้

$$\gamma_c = 1 - 0.38 X_{SP}^{0.22} \quad (4.12)$$

เมื่อ X_{SP} คือ ปริมาณสารลดน้ำอย่างมาก (เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของซีเมนต์)

สำหรับค่า β_2 สามารถวิเคราะห์ได้จาก กรณีที่ระยะห่างระหว่างอนุภาคไม่เป็นศูนย์ ซึ่งได้แก่ กรณีที่อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์สูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำ จากการวิเคราะห์ย้อนกลับจะได้

$$\beta_2 = 1 - a \cdot X_{SP}^b \quad (4.13)$$

โดยที่

$$a = -1.33 + 9.00(w/c) - 12.09(w/c)^2$$

$$b = -2.93 + 21.57(w/c) - 32.88(w/c)^2$$

เมื่อพิจารณาการทำงานของสารลดน้ำอย่างมาก พบว่า ถ้าสารลดน้ำอย่างมากดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์มากเพียงพอแล้ว ปริมาณสารลดน้ำอย่างมากที่สูงกว่านี้จะไม่ผลต่อการกระจายตัว และมีแนวโน้มจะทำให้ส่วนผสมแยกตัว ดังนั้น จึงพิจารณาได้เป็น 2 กรณีคือ ปริมาณสารลดน้ำอย่างมากน้อยกว่าและมากกว่าปริมาณที่จะเพียงพอดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์ เพื่อให้ง่ายต่อการคำนวณจึงเสนอสมการของ β_2 ในรูปของสมการเชิงเส้นคู่ (Bilinear)

จากการวิเคราะห์ย้อนกลับพบว่า

$$\beta_2 = 1 - a \cdot X_{SP} \quad ; X_{SP} \leq 1.1\% \quad (4.14)$$

$$\beta_2 = 1 - 1.1a \quad ; X_{SP} \geq 1.1\% \quad (4.15)$$

โดยที่

$$a = 0.89 - 4.08 \cdot (w/c) \quad ; (w/c) \leq 0.32$$

$$a = -0.41 \quad ; (w/c) \geq 0.32$$

สำหรับปริมาณสารลดน้ำอย่างมาก 1.1% คือปริมาณสารลดน้ำอย่างมากสูงสุดที่แนะนำให้ใช้โดยผู้ผลิต (ตารางที่ 4.2) ในขณะที่อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ = 0.32 คือ อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ที่มากเพียงพอจะทำให้อนุภาคซีเมนต์ห่างกัน = 10% ของขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยของอนุภาคซีเมนต์

4.5.2 ผลเปรียบเทียบระหว่างค่าทำนายจากแบบจำลอง และผลการทดลองของค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์โพสท์

สำหรับผลเปรียบเทียบระหว่างค่าทำนายจากแบบจำลองและผลการทดลองค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์โพสท์ที่ปริมาณสารลดน้ำและอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ต่าง ๆ ดังแสดงในรูปที่ 4.9 โดยที่ β_2 ได้จากสมการที่ (4.13) จากรูปที่ 4.9 จะเห็นได้ว่า ค่าคลาดเคลื่อนของแบบจำลองทำนายค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมจะอยู่ในช่วง $\pm 5\%$

สำหรับรูปที่ 4.10 แสดงผลเปรียบเทียบระหว่างค่าทำนายจากแบบจำลองและผลการทดลองค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์โพสท์ที่ปริมาณสารลดน้ำและอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ต่าง ๆ โดยที่ β_2 ได้จากสมการเชิงเส้นคู่ (สมการที่ (4.14)) จากรูปที่ 4.10 จะเห็นได้ว่า ค่าคลาดเคลื่อนของแบบจำลองทำนายค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมจะอยู่ในช่วง $\pm 7.5\%$

4.6 ผลการทดลองและแบบจำลองทำนายค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์

4.6.1 ผลการทดลองหาค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์

สัดส่วนผสมต่าง ๆ ของมอร์ตาร์นั้นจะใช้ปริมาณซีเมนต์เป็นตัวกำหนด คือ สัดส่วนผสมที่มีปริมาณซีเมนต์ต่ำ (Lean Mix) และปริมาณซีเมนต์สูง (Rich Mix) โดยมีค่าสัดส่วนโดยปริมาตรของแข็งซีเมนต์ต่อของแข็งทั้งหมด = 0.25 เป็นค่าแบ่งเกณฑ์ดังกล่าว

สำหรับมอร์ตาร์ที่มีปริมาณซีเมนต์น้อย (Lean mix) นั้นจะเลือกใช้สัดส่วนผสมมอร์ตาร์เป็นไปตามที่กำหนดในมาตรฐาน ASTM C109-95 (สัดส่วนผสม M1 ของตารางที่ 4.1) โดยที่วิธีการทดลองหาค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมนั้น จะใช้โต๊ะการไหล ซึ่งเป็นวิธีหาค่าเส้นผ่าศูนย์กลางการไหลของมาตรฐาน ASTM C109-95

ในขณะที่ มอร์ตาร์ที่มีปริมาณซีเมนต์สูง (สัดส่วนผสม M2 , M3 และ M4 ของตารางที่ 4.1) นั้น ใช้วิธีโต๊ะการไหลเช่นกัน Jeff and Hamid^[40] เสนอว่า สำหรับมอร์ตาร์ที่มีความข้นเหลวสูง ๆ แนะนำให้ทดสอบด้วยวิธีโต๊ะการไหล แต่ให้เปลี่ยนจำนวนเคาะจาก 25 ครั้งเหลือเพียง 5 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะตามมาตรฐาน ASTM C939-94a

นอกจากนี้ การทดลองยังเปรียบเทียบกำลังอัดของมอร์ตาร์ที่ระดับความเข้มของการผสมต่าง ๆ ด้วย โดยที่ผลการทดลองทั้งค่าการไหลและกำลังอัดดังแสดงในรูปที่ 4.11 – 4.14

เมื่อพิจารณารูปที่ 4.11 – 4.14 พบว่า กำลังอัดมีแนวโน้มสูงขึ้นตามระดับความเข้มของการผสม ทั้งนี้เนื่องจากที่ระดับความเข้มของการผสมสูงขึ้น พื้นที่ผิวส่วนใหญ่ของอนุภาคซีเมนต์เกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันได้มากขึ้น และเมื่อระดับความเข้มของการผสมสูงกว่าค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม อนุภาคส่วนใหญ่จะค้ำกันมากขึ้น ส่งผลให้อนุภาคยึดติดกันด้วยโครงสร้างที่แข็งแรง เป็นผลให้กำลังอัดมีแนวโน้มสูงขึ้นตามระดับความเข้มของการผสม นอกจากนี้ กำลังอัดยังมีแนวโน้มสูงขึ้นตามปริมาณสารลดน้ำอย่างมากที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นเพราะสารลดน้ำอย่าง

มากช่วยกระจายอนุภาคซีเมนต์ และทำให้พื้นที่ผิวส่วนใหญ่ของอนุภาคซีเมนต์เกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันด้วย อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์ที่มีสารลดน้ำอย่างมาก 1.6% พบว่า กำลังอัดของมอร์ตาร์มีแนวโน้มต่ำกว่าที่ปริมาณสารลดน้ำอย่างมากน้อยกว่าค่านี้ ทั้งนี้เป็นเพราะส่วนผสมมีแนวโน้มแยกตัว เนื่องมาจากการใช้ปริมาณสารลดน้ำอย่างมากสูงกว่าปริมาณที่เพียงพอจะถูกดูดติดบนผิวอนุภาคซีเมนต์ (ผู้ผลิตแนะนำไม่ให้ใช้เกิน 1.1%) ด้วยเหตุนี้จึงสรุปได้ว่า การใช้ปริมาณสารลดน้ำอย่างมากที่สูงเกินกว่าปริมาณที่ผู้ผลิตแนะนำ จะทำให้ส่วนผสมมีแนวโน้มแยกตัวและส่งผลเสียต่อกำลังอัดได้

สำหรับค่าการไหลของมอร์ตาร์ที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ พบว่ามีลักษณะเป็นเช่นเดียวกับซีเมนต์เพสต์คือ ค่าการไหลมีค่าสูงขึ้นจนถึงค่าหนึ่งตามระดับความเข้มข้นของการผสม และเมื่อระดับความเข้มข้นของการผสมสูงขึ้นกว่าค่าค่านั้น ค่าการไหลจะมีค่าลดลง ด้วยเหตุนี้จึงกำหนดให้ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่ให้ค่าการไหลสูงสุดคือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม

4.6.2 แบบจำลองทำนายค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์

Stitmannaitum^[1] เสนอ แบบจำลองทำนายค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์ ดังสมการที่ (4.1) ซึ่งใช้สำหรับกรณีที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก จากการศึกษา พบว่าแบบจำลองเดิมสามารถใช้กับมอร์ตาร์ที่มีสารลดน้ำอย่างมากได้ โดยการแทนที่ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมากด้วยค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่างมาก ($E_{in, \%SP}$) ซึ่งคำนวณได้จากสมการที่ (4.8) ดังนั้น สมการที่ (4.1) จะเป็น

$$E_{in, mix} = \left(\frac{V_{sp}}{V_{st}} \right) E_{in, \%SP} = n_p E_{in, \%SP} \quad (4.16)$$

โดยที่

$E_{in, mix}$ คือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของส่วนผสม

V_{sp} คือ ปริมาตรของแข็งของวัสดุผงในส่วนผสม

V_{st} คือ ปริมาตรของแข็งทั้งหมดของส่วนผสม

$E_{in, \%SP}$ คือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพสต์ที่คำนวณจากสมการที่ (4.8) โดยการแทน

$$\text{ค่า } \frac{w}{c} \text{ ด้วย } \frac{w}{c_{eff}}$$

n_p คือ สัดส่วนโดยปริมาตรของวัสดุผง

สำหรับผลเปรียบเทียบระหว่างค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมที่คำนวณจากสมการ (4.16) และผลการทดลองดังแสดงในรูปที่ 4.15 – 4.17 สำหรับตารางที่ 4.7 แสดงค่าจากการคำนวณหาค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมด้วยสมการ (4.16)

4.7 ผลการทดลองของค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของคอนกรีต

จากการศึกษาของ Stitmannaitnum^[1] พบว่า สำหรับคอนกรีตที่มีขนาดโตสุดของมวลรวมหยาบอยู่ในช่วง 10 มม.- 40 มม. ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมมีค่าต่ำกว่าค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์ 80% ทั้งนี้เนื่องจากการเคลื่อนที่ของมวลรวมหยาบมีส่วนช่วยกระจายอนุภาคซีเมนต์

สำหรับคอนกรีตที่มีสารลดน้ำอย่างมาก พบว่า ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมลดลงอีก ทั้งนี้เนื่องจากสารลดน้ำอย่างมากช่วยกระจายอนุภาคซีเมนต์ เมื่อนำผลการทดลองของ Stitmannaitnum^[1] ซึ่งมีสัดส่วนการผสมดังตารางที่ 4.1 มาวิเคราะห์ร่วมกับค่าทำนายค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์ที่มีสารลดน้ำอย่างมาก (สมการที่ 4.16) ได้ผลดังรูปที่ 4.18

จากรูปที่ 4.18 จะเห็นได้ว่าค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของคอนกรีตที่มีสารลดน้ำอย่างมากมีค่าลดลง จากการประมาณค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของคอนกรีตด้วยสมการที่ (4.16) ซึ่งแสดงด้วยลูกศรทึบในรูปที่ 4.18 พบว่า ค่าที่ได้มีแนวโน้มสูงกว่าค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม ซึ่งเป็นเพราะผลของการเคลื่อนที่ของมวลรวมหยาบมีส่วนช่วยกระจายอนุภาคซีเมนต์

จากการศึกษาของ Stitmannaitnum^[1] พบว่า ที่สัดส่วนปริมาตรของแข็งของซีเมนต์เท่ากัน ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของคอนกรีตมีค่าเป็น 80% ของค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์ ดังนั้น เมื่อประมาณผลของการเคลื่อนที่ของมวลรวมหยาบต่อค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์เป็น 80% พบว่า ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมที่ได้ใกล้เคียงกับค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสม สำหรับความผิดพลาดจากค่าทำนายที่เกิดขึ้นน่าจะเป็นผลจากสารลดน้ำอย่างมากของ Stitmannaitnum^[1] มีสารเคมีพื้นฐานคือซิลิเฟนเตนเพทาไลน์ฟอรั่มลิตไฮด์คอนเดนเสท อย่างไรก็ตาม ผลของการเคลื่อนที่ของมวลรวมหยาบยังไม่สามารถอธิบายได้ชัดเจน จึงควรได้รับการศึกษาต่อไป

4.8 สรุป

จากผลการทดลองและศึกษาเกี่ยวกับผลของระดับความเข้มข้นของการผสมต่อคุณสมบัติของซีเมนต์เพสต์และมอร์ตาร์ สรุปพอสังเขปได้ดังนี้

1. ระดับความเข้มข้นของการผสมคือ พลังงานไฟฟ้าทั้งหมดที่ใช้ไปโดยเครื่องผสม ระดับความเข้มข้นของการผสมสามารถใช้เป็นดัชนีบ่งบอกคุณภาพของการผสมได้ดีกว่าระยะเวลาการผสม
2. ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่เหมาะสมคือ ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่ให้ค่าการไหลสูงสุด หรือเรียกกล่าวได้อีกนัยว่า ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมที่ให้ค่าความหนืดต่ำสุด

3. ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพลิงที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก ไม่ขึ้นกับอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ ในขณะที่ กรณีมีสารลดน้ำอย่างมากพบว่า ทั้งอัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์และปริมาณสารลดน้ำอย่างมากมีผลต่อค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม

4. ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์ทั้งมีและไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก พบว่า เป็นฟังก์ชันกับทั้งสัดส่วนปริมาตรของแข็งซีเมนต์และค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์เพลิง

ตารางที่ 4.1 สัดส่วนผสมของมอร์ตาร์ที่มีสารลดน้ำอย่างมาก

Mix No.	หิน (g)	Sand (g)	Cement (g)	Water (g)	w/c	V_{sp}/V_{st}	w/c_{eff}	$\%_{SP}$	Remark
M1	-	7440.1	2705.5	1312.2	0.485	0.23	0.28	Vary	Standard Mortar (Lean Mix)
M2	-	6298.6	3464.2	1505.4	0.43	0.31	0.30	Vary	Rich Mix
M3	-	6087.7	3348.2	1622.4	0.48	0.31	0.35	Vary	Rich Mix
M4	-	6980.4	2869.7	1434.9	0.50	0.26	0.32	Vary	Rich Mix
C3	930	836	413	165	0.40	0.16	0.29	Vary	อ้างอิงผลของ Stitmannaitum ⁽¹⁾

ตารางที่ 4.2 ช่วงปริมาณการใช้งานของสารลดน้ำอย่างมากเบสเมลามีนฟอรั่มลดีไฮด์คอนเดนเสทที่แนะนำโดยผู้ผลิต
(ชื่อทางการค้า Sikament FF)

ประเภทของงาน คอนกรีต	ปริมาณที่แนะนำของผู้ผลิต (% โดยน้ำหนักของซีเมนต์) รวมน้ำหนักน้ำในสารลดน้ำ อย่างมาก	ปริมาณที่แนะนำของผู้ผลิต (% โดยน้ำหนักของซีเมนต์) หักน้ำหนักน้ำในสารลดน้ำ อย่างมาก
คอนกรีตไหล	0.6% - 0.8%	0.21% - 0.28%
คอนกรีตกำลังสูง	0.7% - 3%	0.25% - 1.1%

ตารางที่ 4.3 ค่าสัมประสิทธิ์ของผลการทดลองที่อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์และปริมาณสารลดน้ำอย่างมากต่าง ๆ

สมการเอมพิริคัล, $Fl_{time} = A \cdot \exp\left(-\left(B(MI)^2 + C \cdot MI\right)\right)$					
w/c	$\%_{SP}$	ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอย			OMI (Wh/l)
		A	B	C	
0.26	0.4	302.439	3.122	-4.636	5.04
	0.6	285.610	2.878	-4.476	4.79
	0.8	230.613	3.358	-4.542	3.92
	1.0	218.781	3.354	-4.489	3.67
	1.2	263.681	4.054	-5.233	3.63
	1.4	293.100	4.124	-5.430	3.78
0.28	0.4	112.522	2.110	-2.886	4.83
	0.6	83.340	1.452	-2.175	4.12
	0.8	87.504	1.293	-2.206	3.68
	1.0	85.561	2.085	-2.724	3.73
	1.2	81.158	0.828	-1.947	3.59
	1.4	78.496	2.239	-2.661	3.63
0.30	0.6	42.593	0.565	-1.006	3.83
	0.8	42.715	0.606	-1.086	3.44
	1.0	40.009	0.687	-1.016	3.23
	1.2	40.300	0.665	-1.063	3.08
	1.4	38.975	0.675	-1.022	3.04
0.35	1.0	23.437	0.075	-0.499	3.13
	1.2	23.273	0.139	-0.557	2.86
	1.4	22.987	0.379	-0.646	2.89

ตารางที่ 4.4 ค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์ที่ปริมาณสารลดน้ำอย่างมาต่าง ๆ

%SP	0	0.2	0.4	0.6	0.8	1.0	1.2	1.4
w/c	0.227	0.220	0.212	0.204	0.199	0.195	0.193	0.193

ตารางที่ 4.5 ผลเปรียบเทียบค่าระดับความเข้มของการผสมระหว่างการผสมตามมาตรฐาน ASTM C305-94 และ ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม

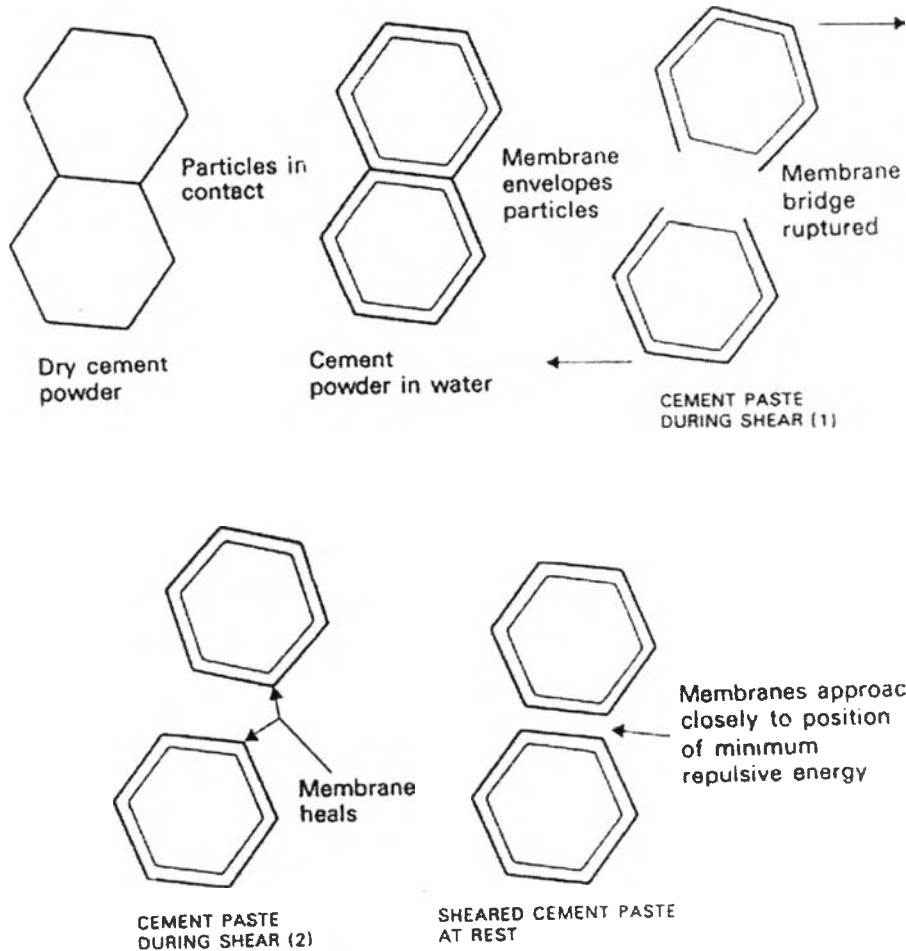
w/c	% _{SP} โดยน้ำหนักซีเมนต์	ค่าระดับความเข้มของการ ผสมที่ผสมตามมาตรฐาน ASTM C305-94 (Wh/l)	ค่าระดับความเข้มของ การผสมที่เหมาะสม (Wh/l)
0.26	0	5.53	6.90
0.26	0.4	1.79	5.04
0.26	0.6	2.20	4.79
0.26	0.8	2.30	3.92
0.26	1.0	2.04	3.67
0.26	1.2	2.19	3.63
0.26	1.4	1.89	3.78
0.212	0.4	7.10	4.98
0.204	0.6	7.42	4.43
0.199	0.8	5.97	4.59
0.195	1.0	6.24	4.62
0.193	1.2	5.37	4.61
0.193	1.4	6.82	4.72

ตารางที่ 4.6 ผลเปรียบเทียบระยะเวลาการแข็งตัวเริ่มต้นและสุดท้ายระหว่างการผสมตามมาตรฐาน ASTM C305-94 และการผสมที่ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม

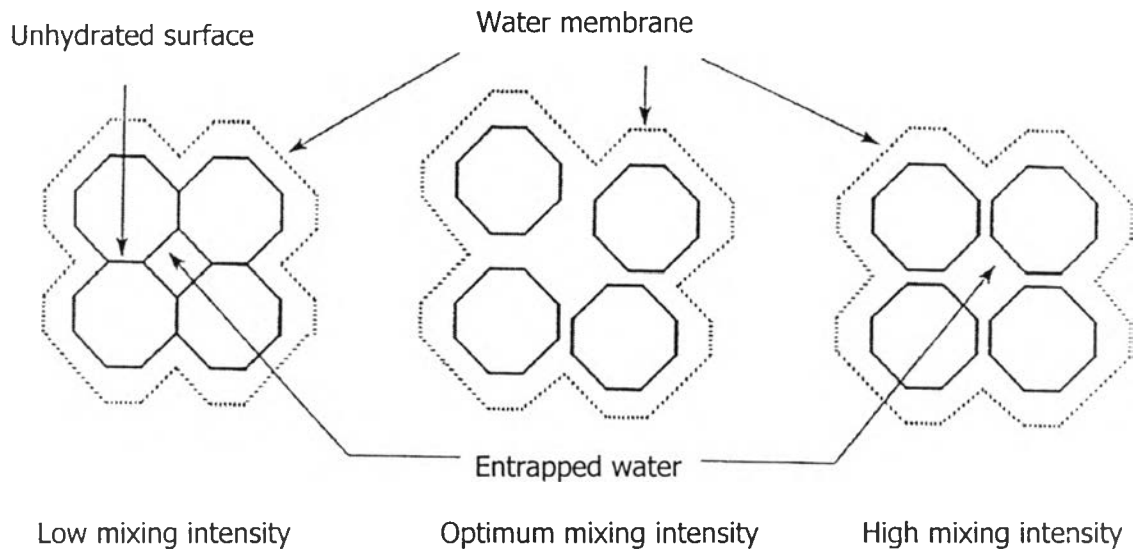
w/c	$\%_{SP}$	ระยะเวลาการแข็งตัวเริ่มต้น (นาที)	
		การผสมตามมาตรฐาน ASTM C305-94	การผสมที่ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสม
0.260	0	75	67
0.220	0.2	76	88
0.212	0.4	79	90
0.204	0.6	100	143
0.199	0.8	118	127
0.195	1.0	128	132
0.193	1.2	133	139
0.193	1.4	134	141
0.26	0.6	207	189
0.26	0.8	245	234

ตารางที่ 4.7 ค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์ที่มีสารลดน้ำอย่างมาก

Mix No.	$\%_{SP}$	w/c_{eff}	V_{sp}/V_{st}	$E_{in, \%SP}$ (จากสมการที่ 4.8)	E_{in} (จากสมการที่ 4.14)
M1	0	0.28	0.23	6.90	1.59
	0.4	0.28	0.23	4.23	0.97
	1.2	0.28	0.23	3.39	0.78
M2	0	0.30	0.31	6.90	2.14
	0.4	0.30	0.31	4.09	1.27
	1.2	0.30	0.31	3.17	0.98
M4	0	0.32	0.26	6.90	1.79
	0.4	0.32	0.26	4.07	1.06
	1.2	0.32	0.26	3.01	0.78

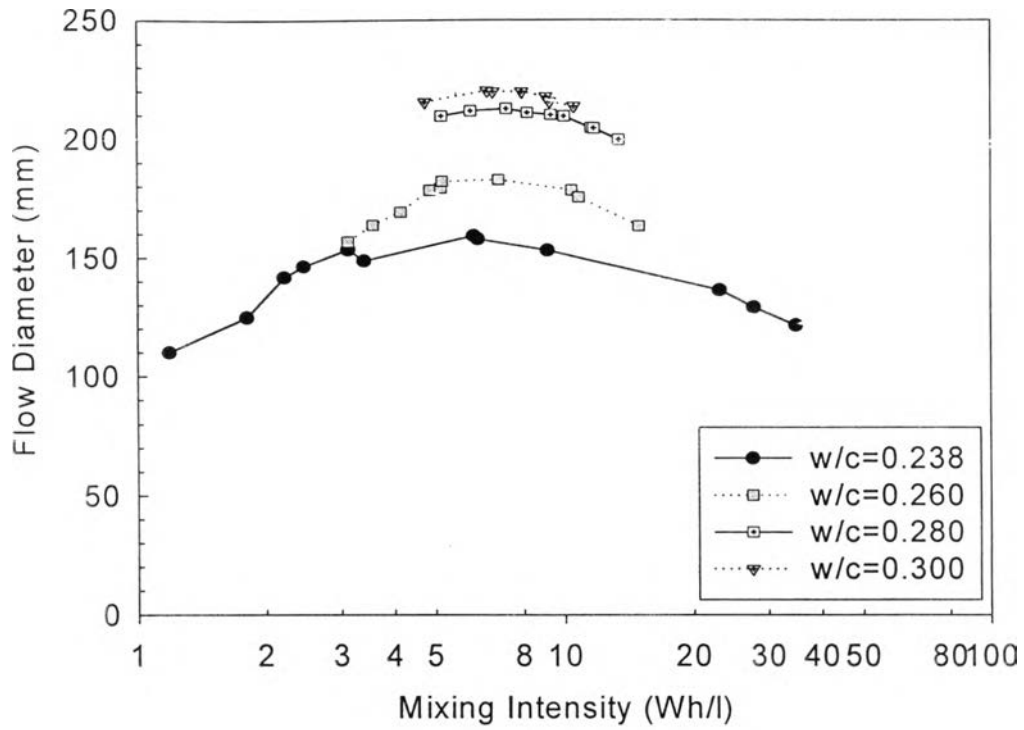

(ก.) กระบวนการแตกตัวของโครงสร้างที่เกิดย้อนกลับไม่ได้ (Irreversible structural breakdown process)^[4]

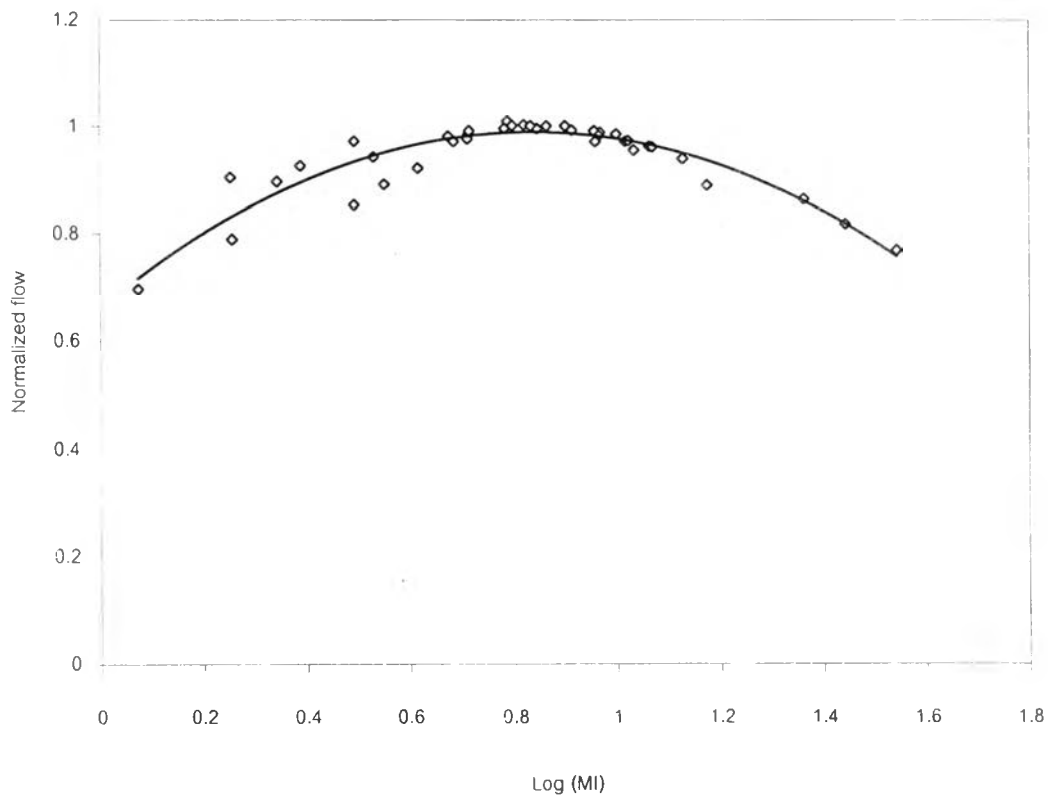

(ข.) เงื่อนไขการกระจายตัวของอนุภาคที่ระดับความเข้มของการผสมต่าง ๆ^[1]

รูปที่ 4.1 กระบวนการแตกตัวของโครงสร้างที่เกิดย้อนกลับไม่ได้และเงื่อนไขการกระจายตัวที่ระดับความเข้มของการผสมต่าง ๆ

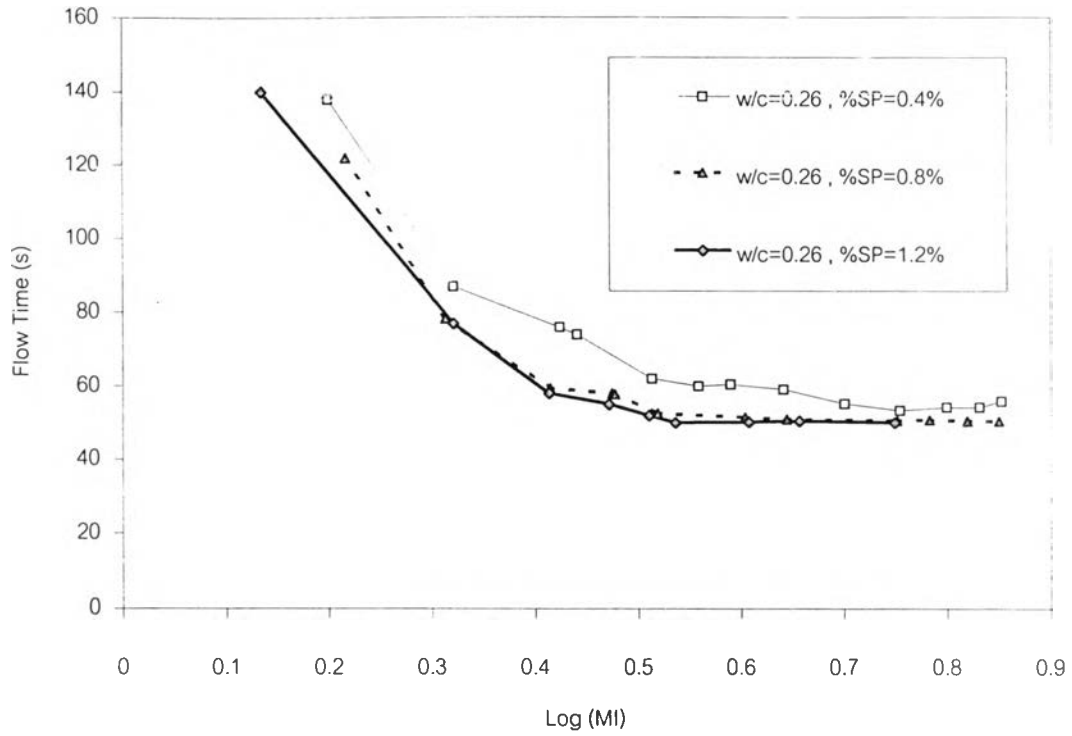

(ก.) ค่าเส้นผ่านศูนย์กลางการไหลและระดับความเข้มของการผสม

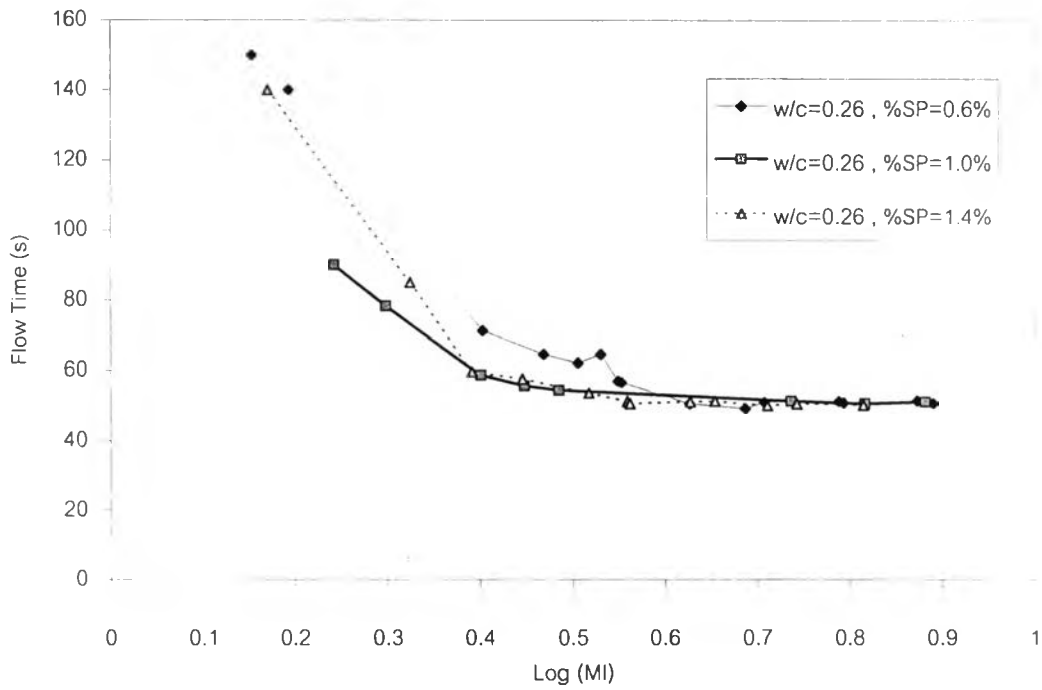

(ข.) ค่าการไหลที่ทำให้เป็นบรรทัดฐานและระดับความเข้มของการผสม

รูปที่ 4.2 ผลการทดลองผลของระดับความเข้มของการผสมต่อคุณสมบัติสภาพะเหลวของซีเมนต์เพสต์ที่ไม่มีสารลดน้ำอย่างมาก

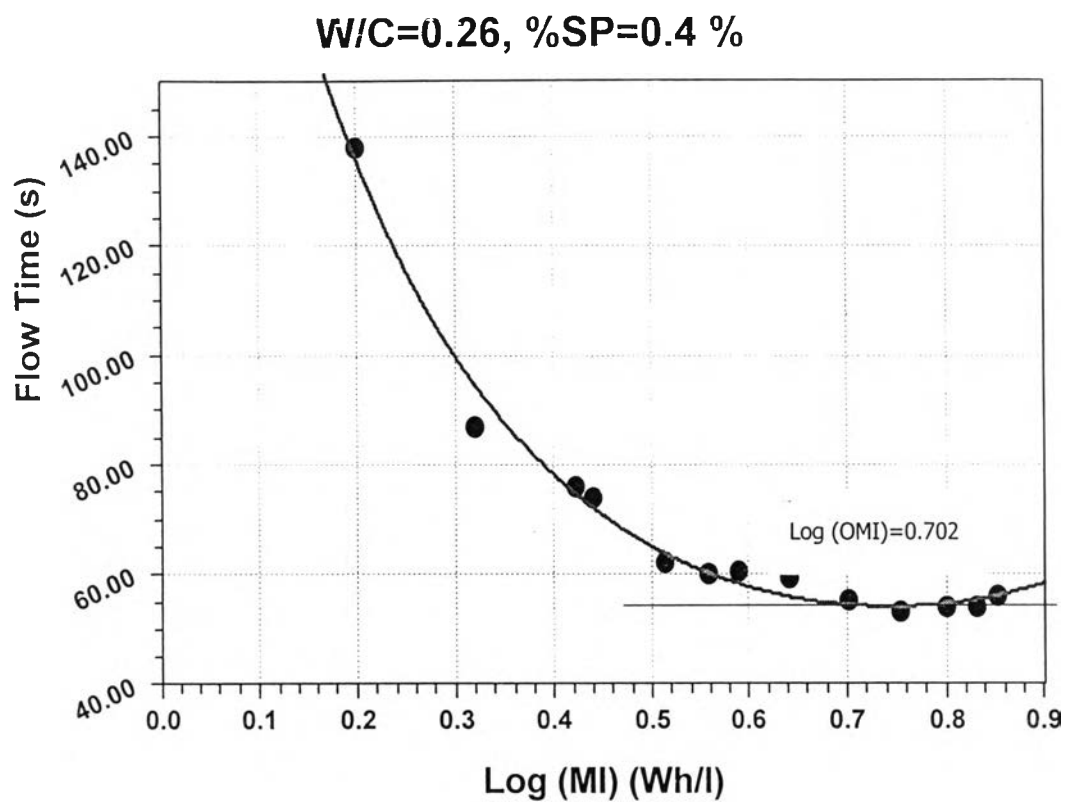

(ก.) ระยะเวลาการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสม

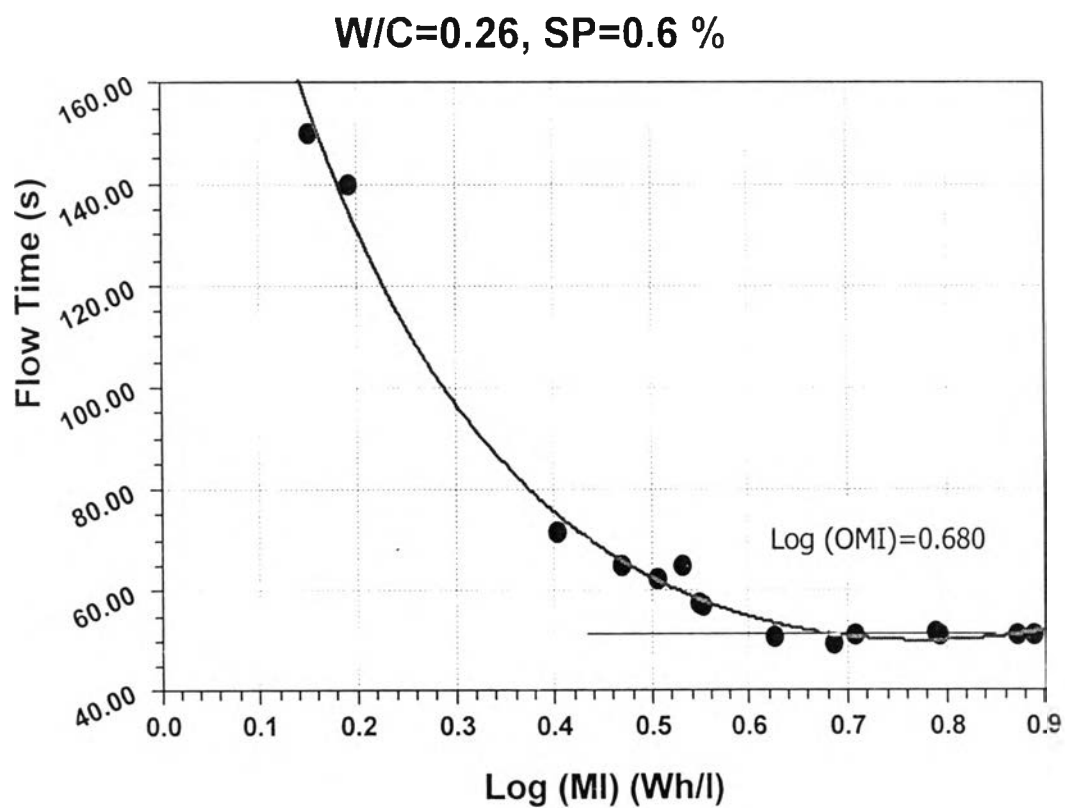

(ข.) ระยะเวลาการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสม

รูปที่ 4.3 ผลการทดลองหาระยะเวลาการไหลที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ ของซีเมนต์เฟสค์

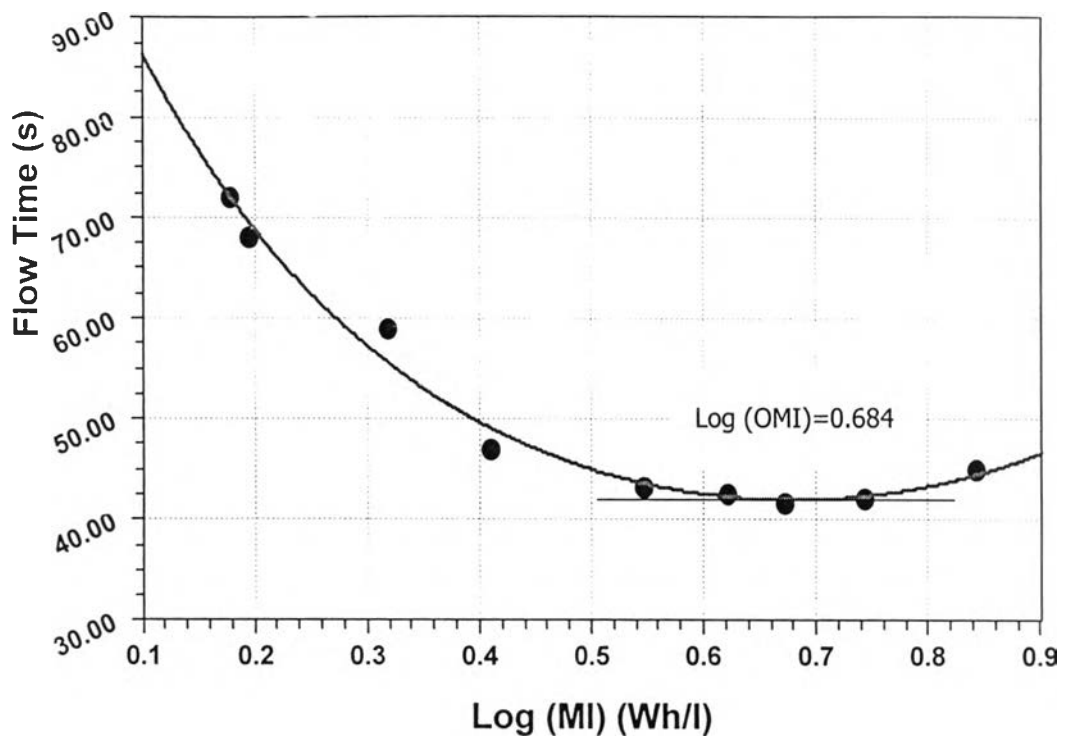
(ก.) ระยะเวลาการไหลและระดับความเข้มของการผสม

(ข.) ระยะเวลาการไหลและระดับความเข้มของการผสม

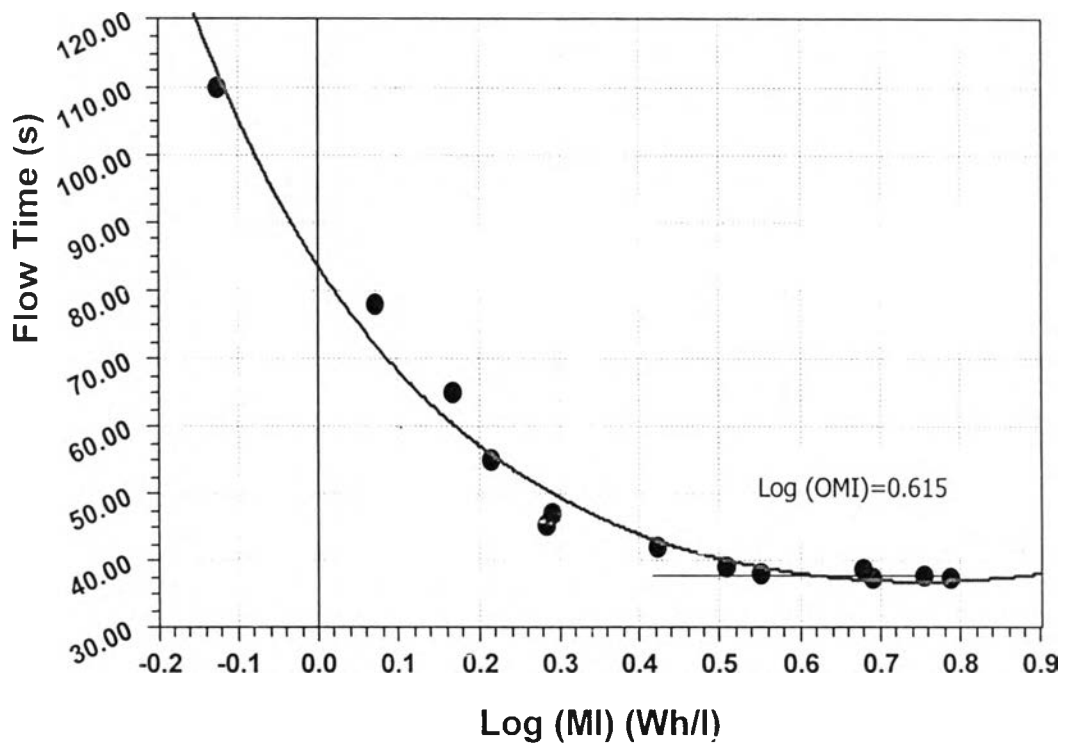
รูปที่ 4.4 การเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการไหลที่ระดับความเข้มของการผสมต่าง ๆ ($w/c = 0.26$)

W/C=0.28, SP=0.4 %

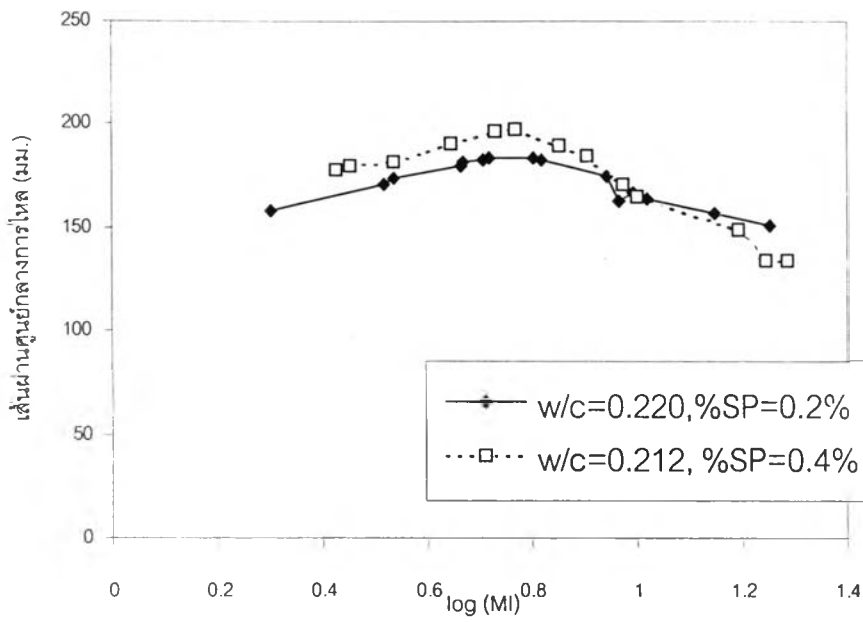
(ก.) ระยะเวลาการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสม

W/C=0.28, SP=0.6 %

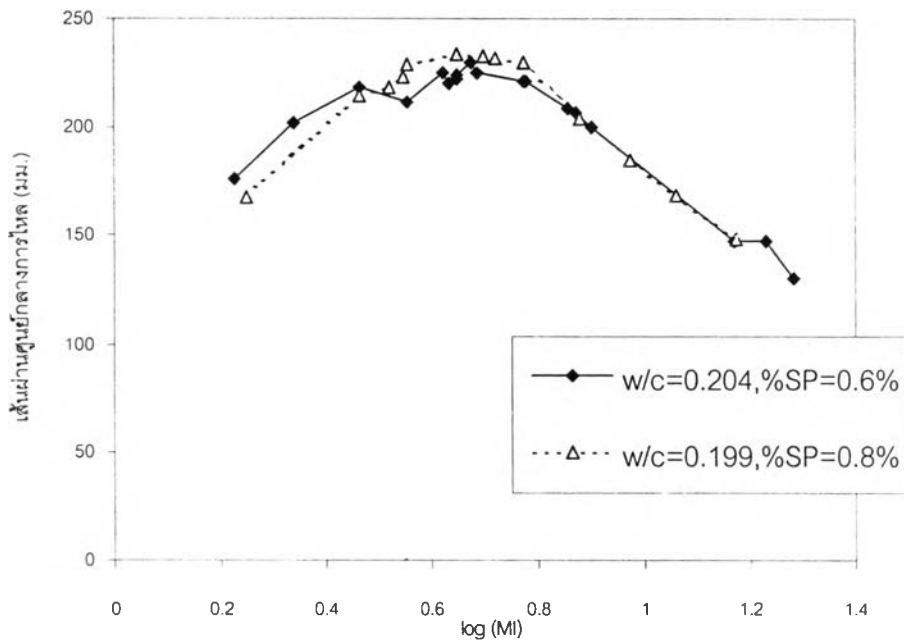

(ข.) ระยะเวลาการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสม

รูปที่ 4.5 การเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการไหลที่ระดับความเข้มข้นของการผสมต่าง ๆ ($w/c = 0.28$)

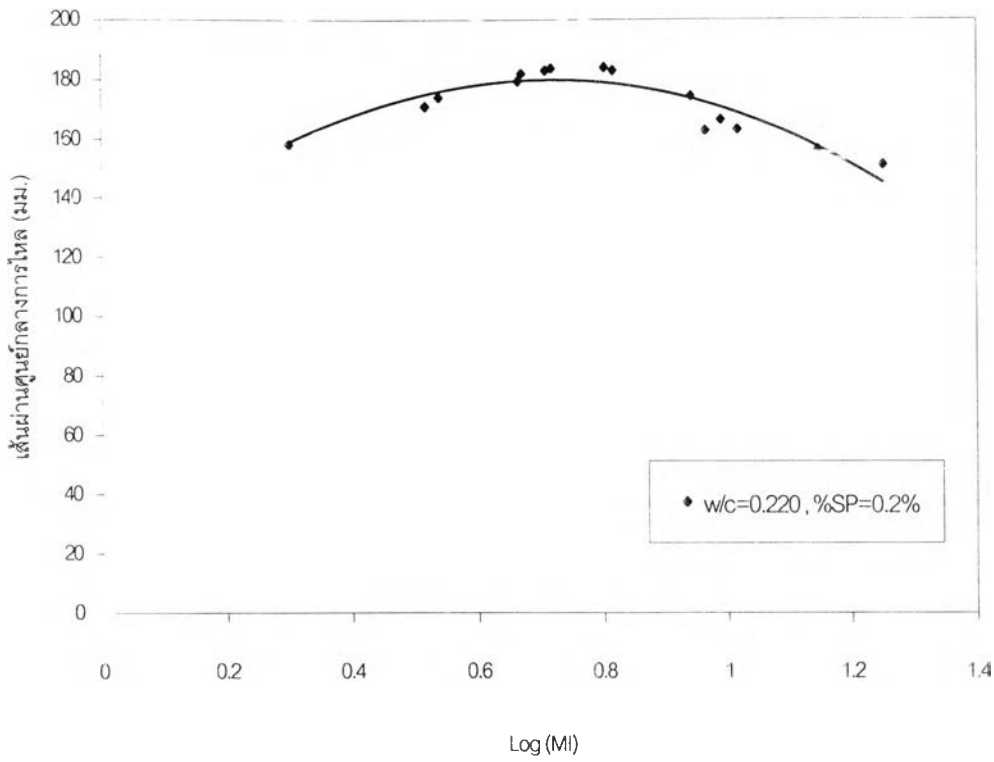

(ก.) เส้นผ่านศูนย์กลางการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสม

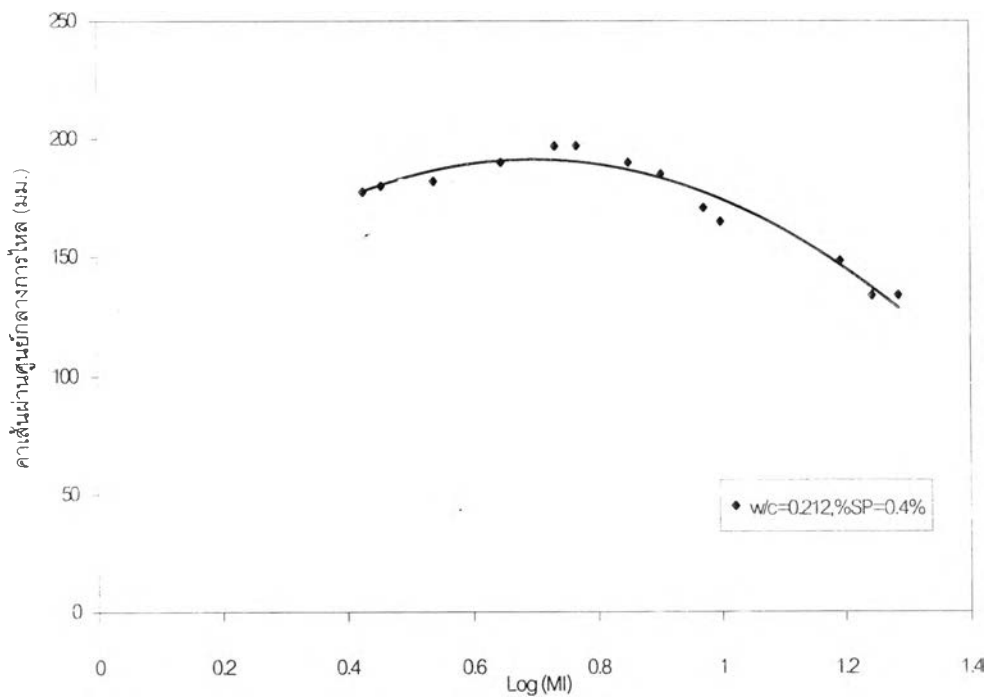

(ข.) เส้นผ่านศูนย์กลางการไหลและระดับความเข้มข้นของการผสม

รูปที่ 4.6 ผลการทดลองผลของระดับความเข้มข้นของการผสมต่อค่าการไหลของซีเมนต์โพสดี

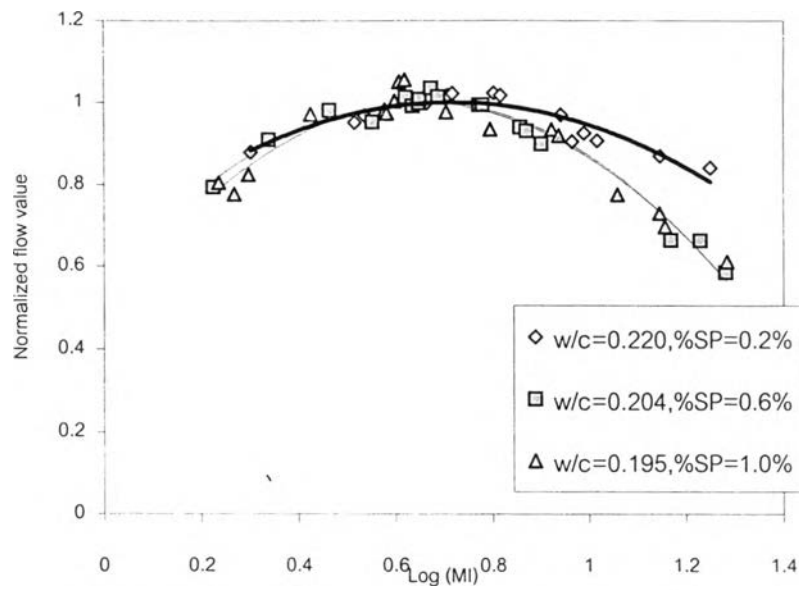

(ก.) เส้นผ่านศูนย์กลางการไหลและระดับความเข้มของการผสม

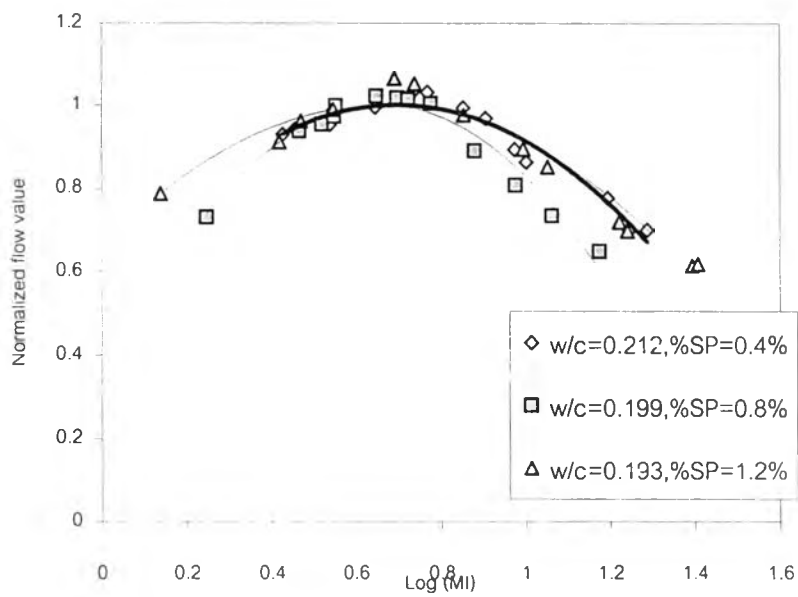

(ข.) เส้นผ่านศูนย์กลางการไหลและระดับความเข้มของการผสม

รูปที่ 4.7 ผลของระดับความเข้มของการผสมต่อค่าการไหลของซีเมนต์เพสต์

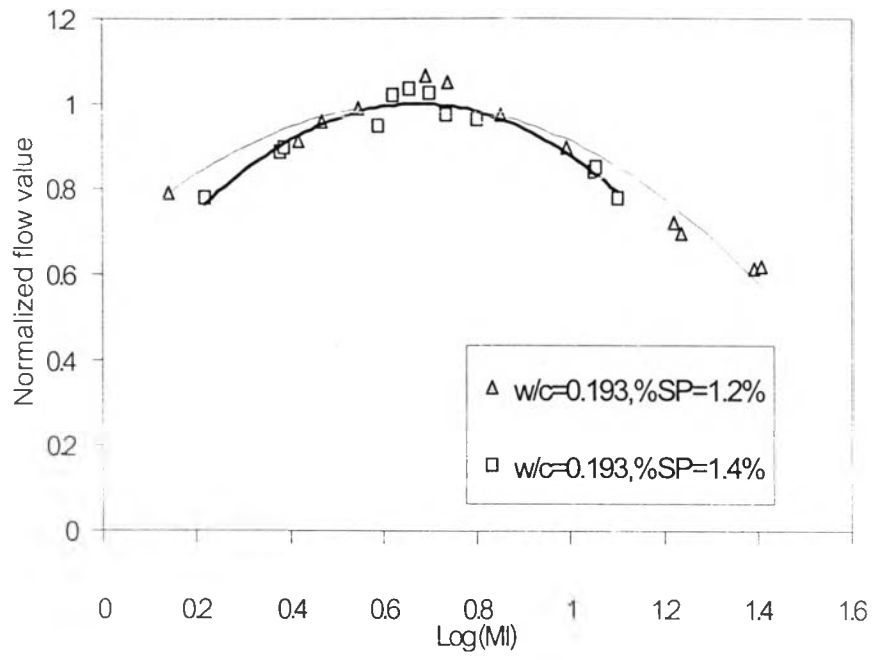

(ก.) ค่าการไหลที่ทำให้เป็นบรรทัดฐานและระดับความเข้มข้นของการผสม

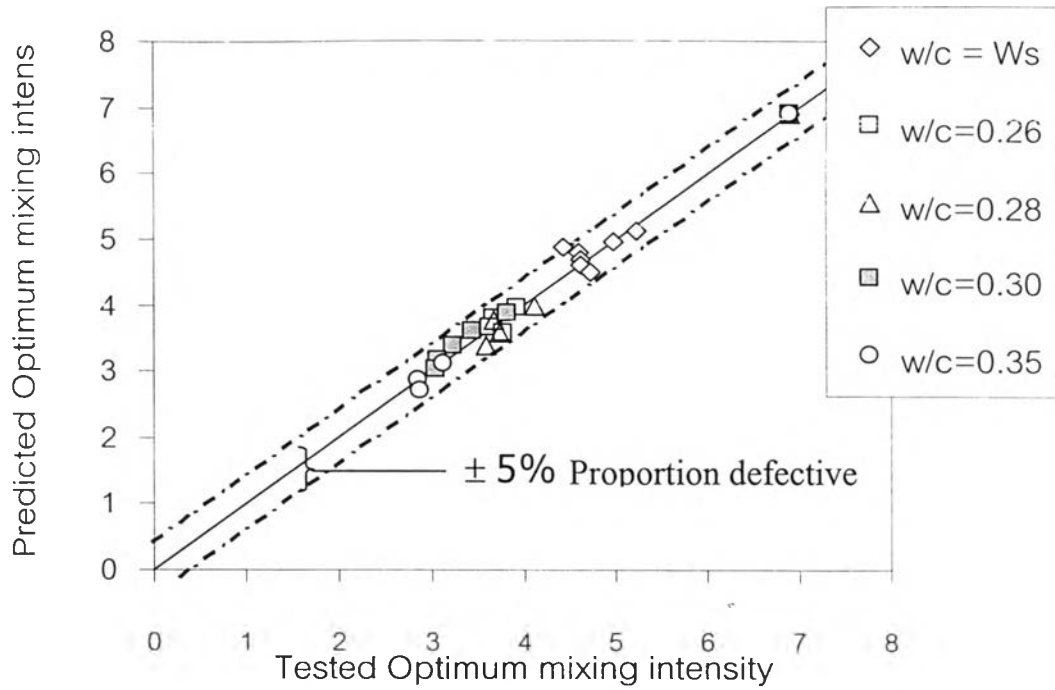
(ข.) ค่าการไหลที่ทำให้เป็นบรรทัดฐานและระดับความเข้มข้นของการผสม

รูปที่ 4.8 ผลของระดับความเข้มข้นของการผสมต่อค่าการไหลที่ทำให้เป็นบรรทัดฐานของซีเมนต์เพสต์ที่มีสารลดน้ำอย่าง
มาก

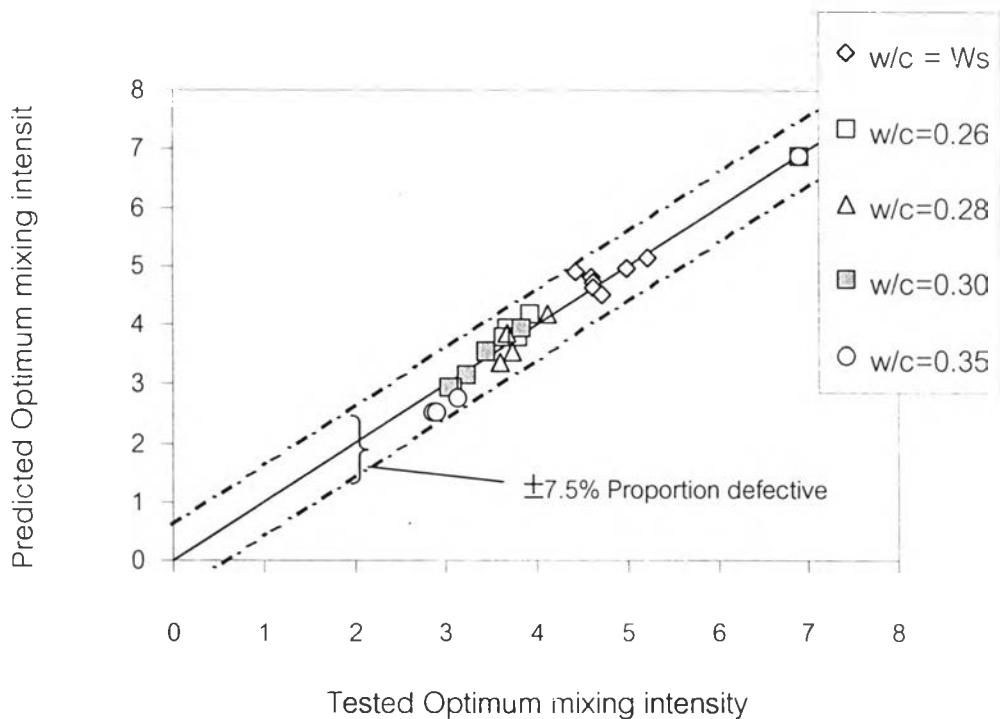
(ค.) ค่าการไหลที่ทำให้เป็นบรรทัดฐานและระดับความเข้มของการผสม

รูปที่ 4.8 (ต่อ)

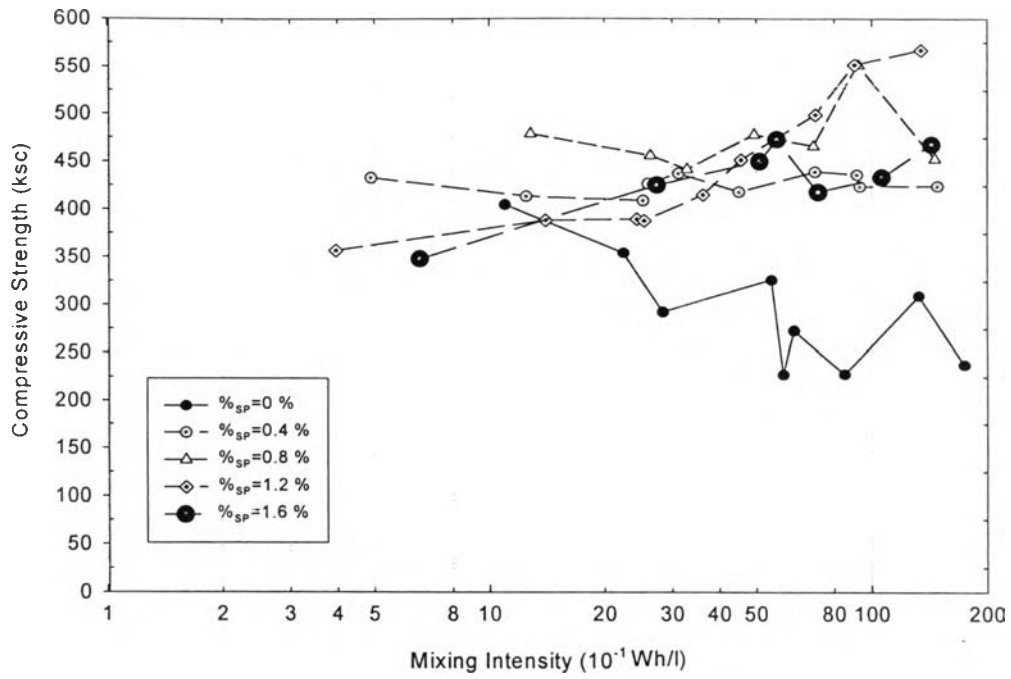
หมายเหตุ W_s คือ ค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์

รูปที่ 4.9 ผลเปรียบเทียบระหว่างค่าทำนายและผลการทดลองของค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์พิเศษที่มีสารลดน้ำอย่างมากมายปริมาณต่าง ๆ (คำนวณโดยใช้สมการที่ (4.13))

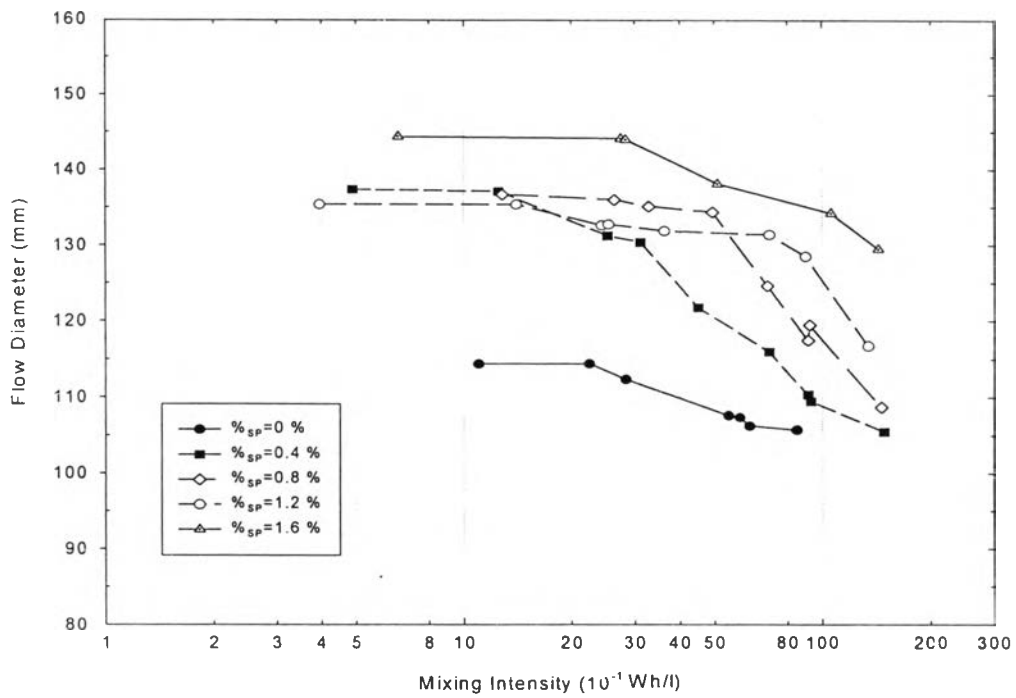

หมายเหตุ W_s คือ ค่าสัมประสิทธิ์การกักเก็บน้ำของซีเมนต์

รูปที่ 4.10 ผลเปรียบเทียบระหว่างค่าทำนายและผลการทดลองของค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของซีเมนต์พิเศษที่มีสารลดน้ำอย่างมากมายปริมาณต่าง ๆ (คำนวณโดยใช้สมการที่ (4.14))

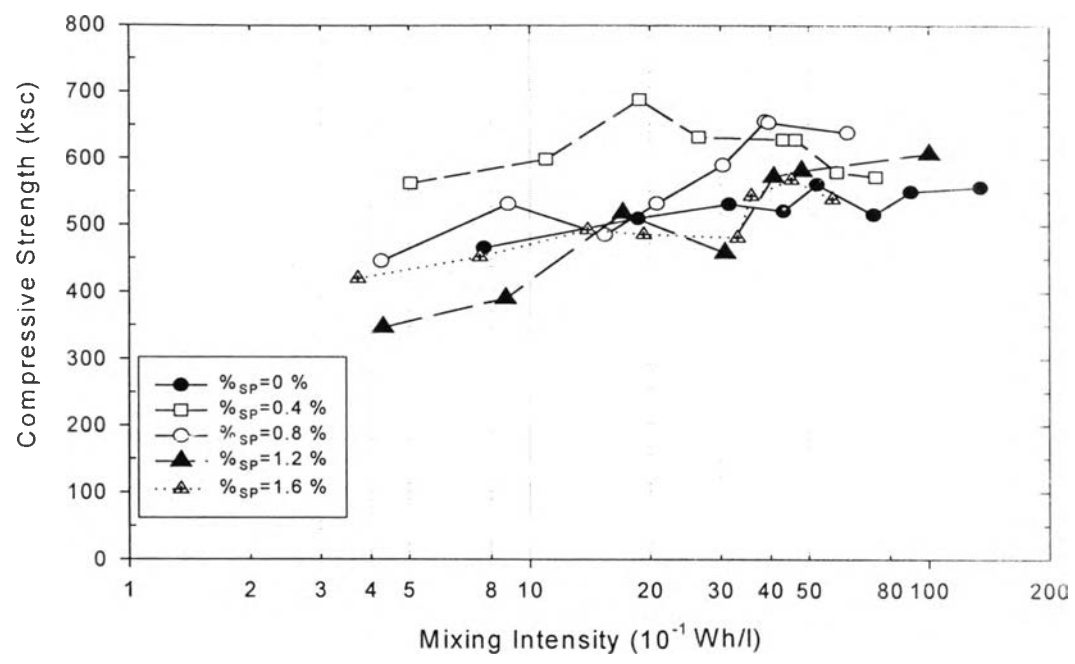

(ก.) ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมและกำลังอัด

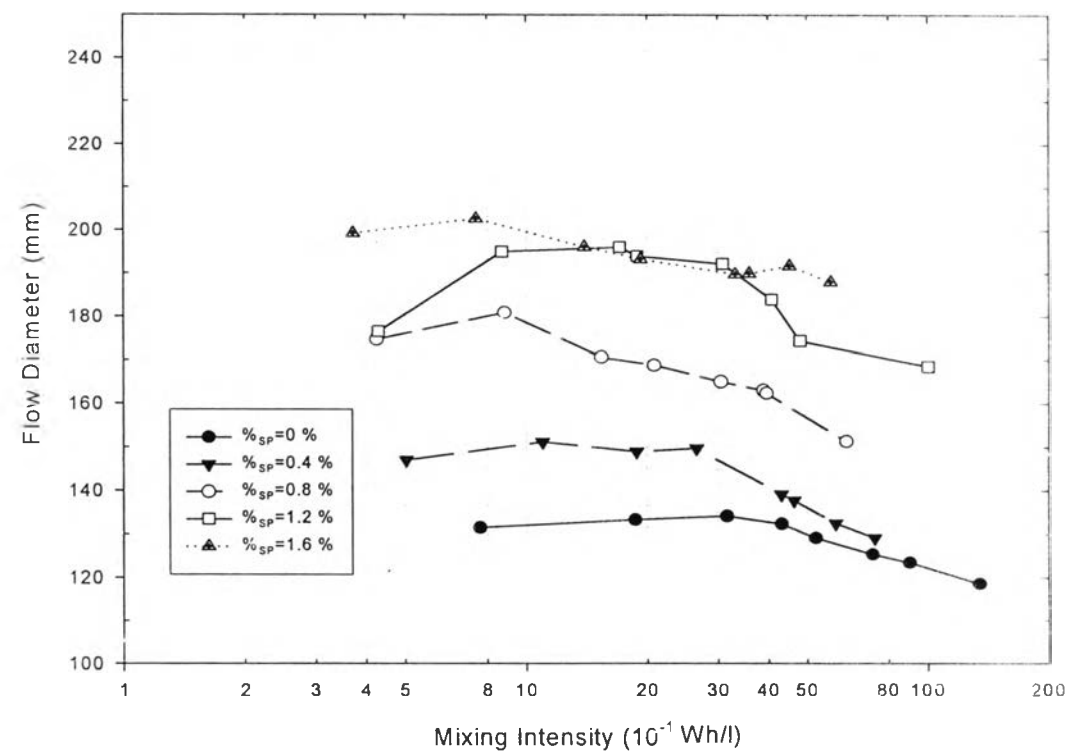

(ข.) ค่าระดับความเข้มข้นของการผสมและเส้นผ่านศูนย์กลางการไหล

รูปที่ 4.11 ผลการทดลองผลของระดับความเข้มข้นของการผสมต่อมอร์ตาร์ M1

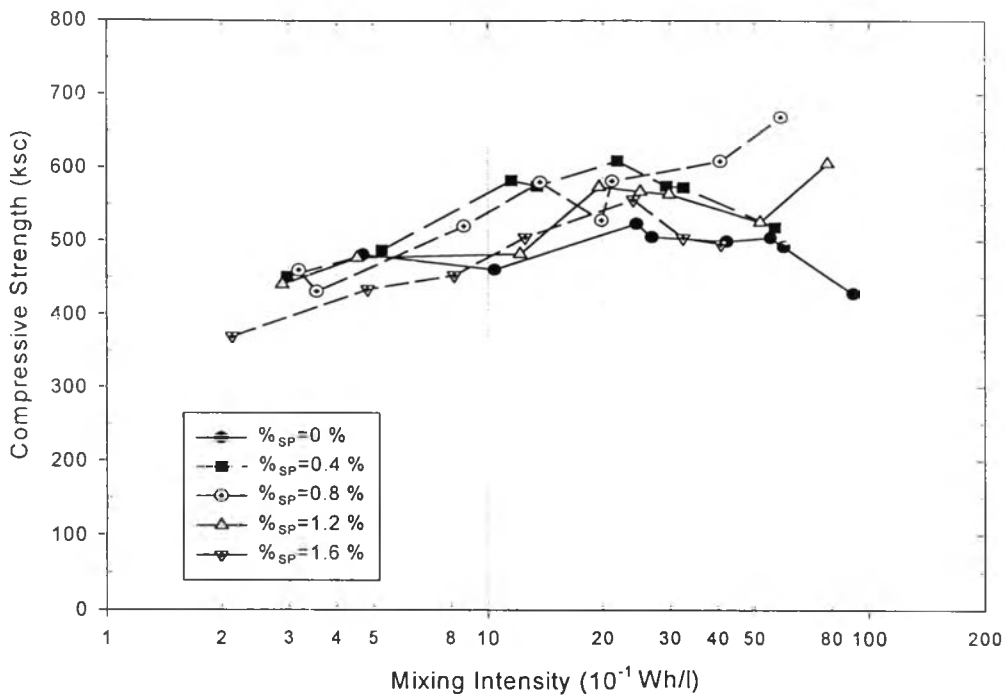

(ก.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและกำลังอัด

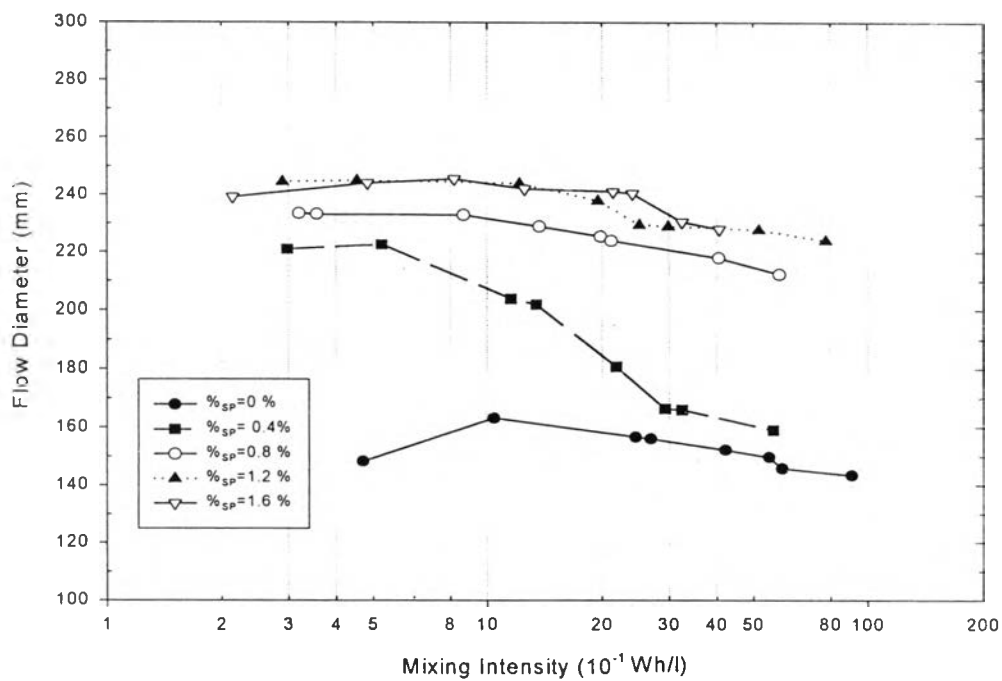

(ข.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและเส้นผ่านศูนย์กลางการไหล

รูปที่ 4.12 ผลการทดลองผลของระดับความเข้มของการผสมต่อมอร์ตาร์ M2

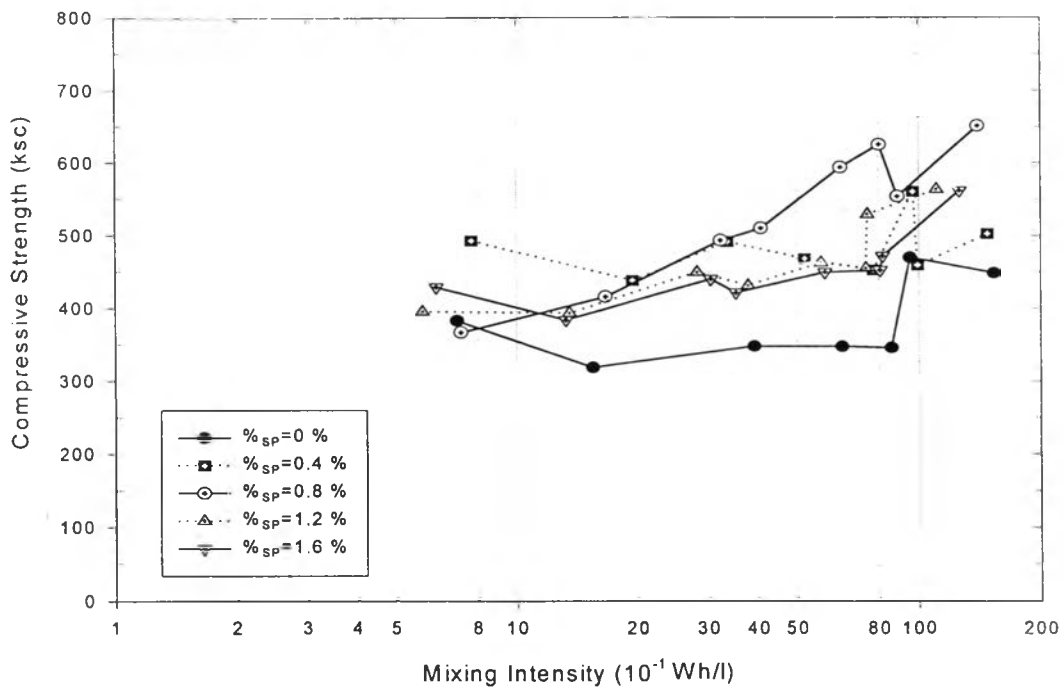

(ก.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและกำลังอัด

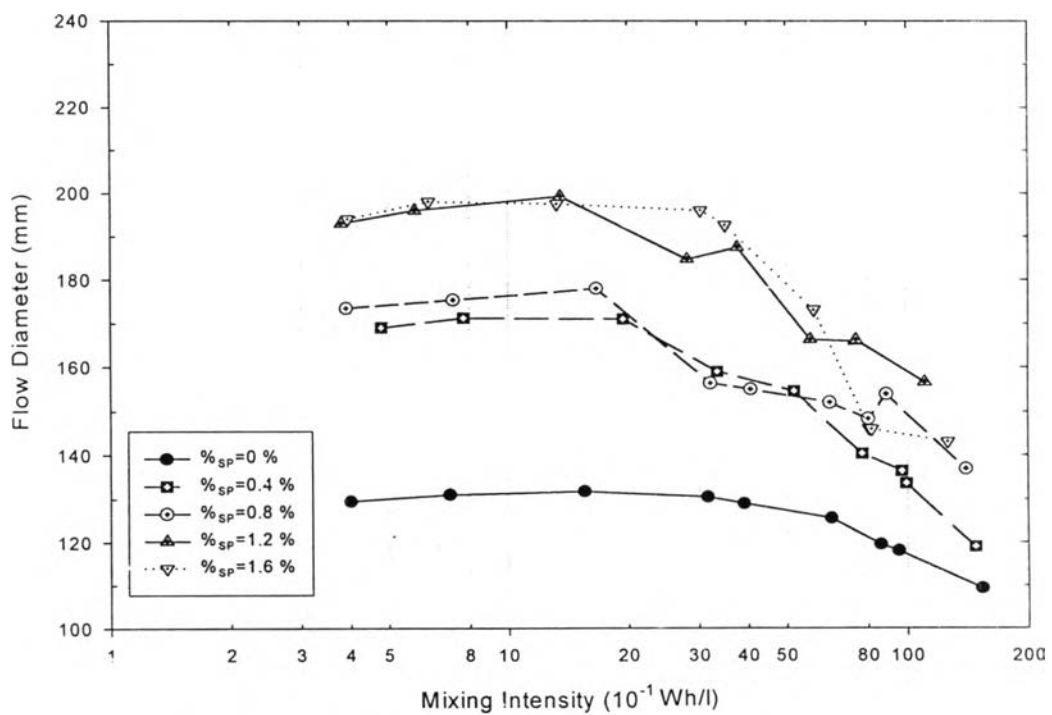

(ข.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและเส้นผ่านศูนย์กลางการไหล

รูปที่ 4.13 ผลการทดลองผลของระดับความเข้มของการผสมต่อมอร์ตาร์ M3

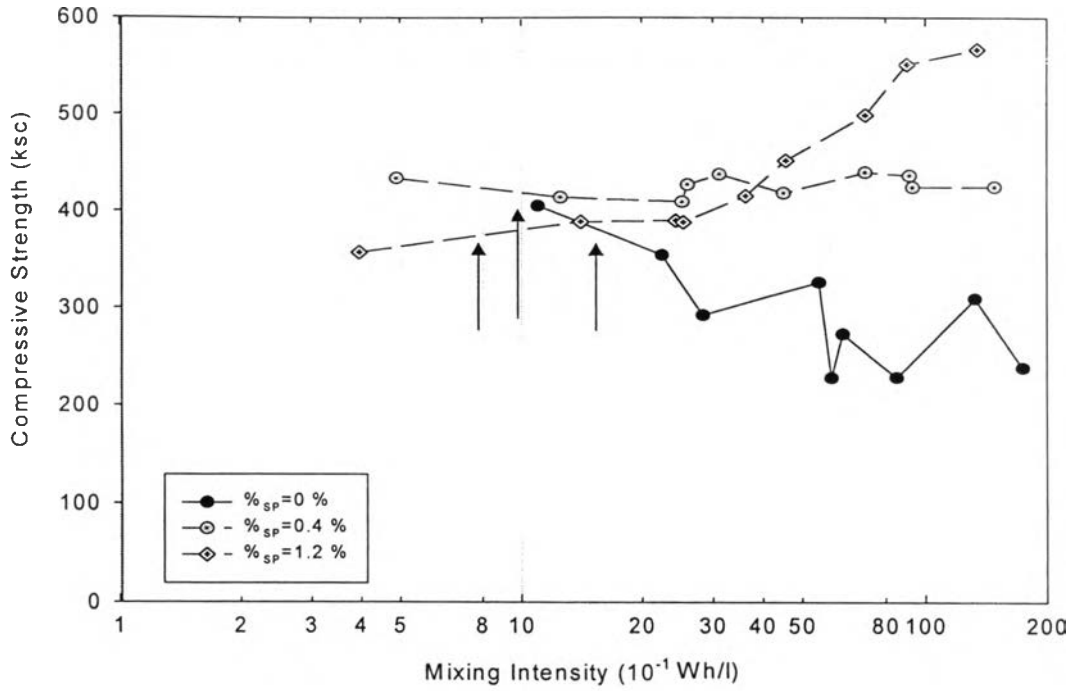

(ก.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและกำลังอัด

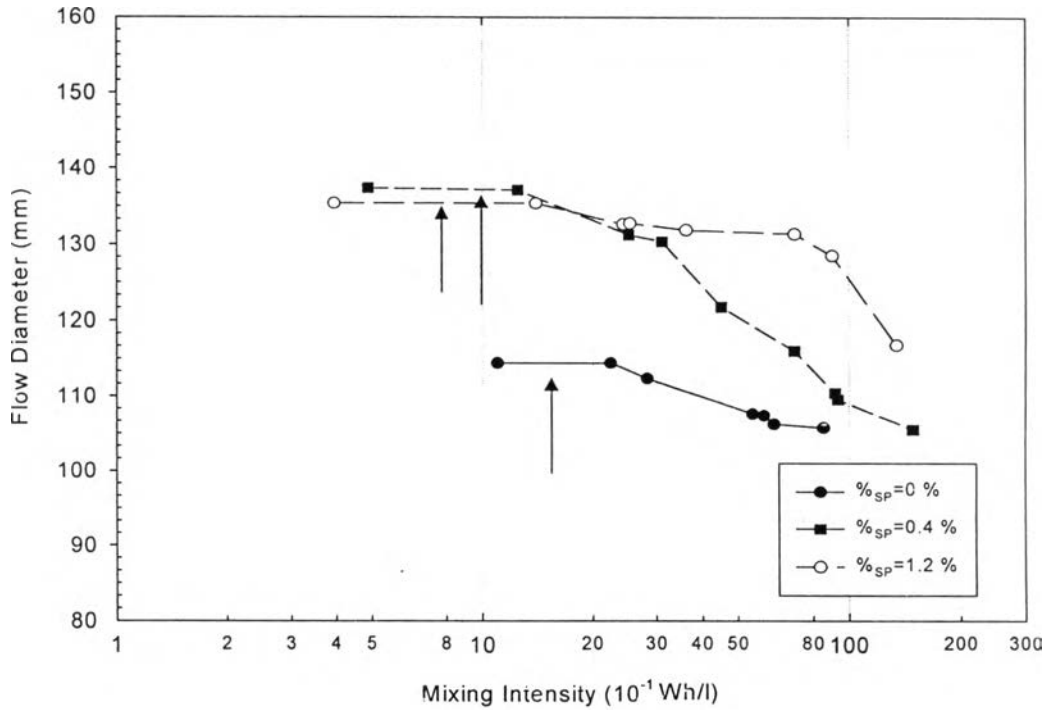

(ข.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและเส้นผ่านศูนย์กลางการไหล

รูปที่ 4.14 ผลการทดลองผลของระดับความเข้มของการผสมต่อมอร์ตาร์ M4

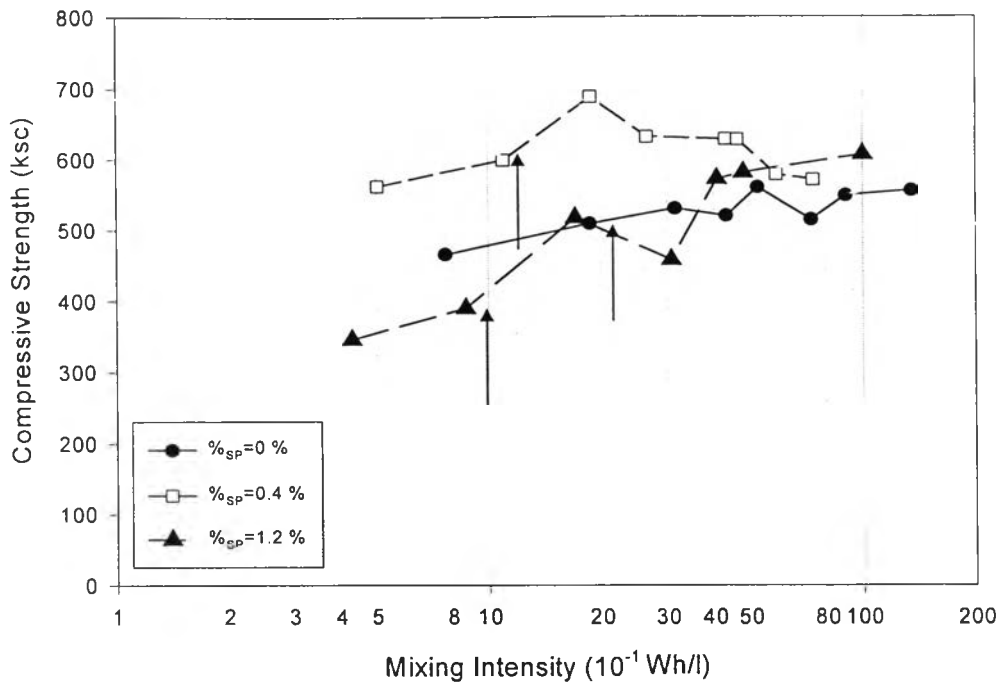

(ก.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและกำลังอัด

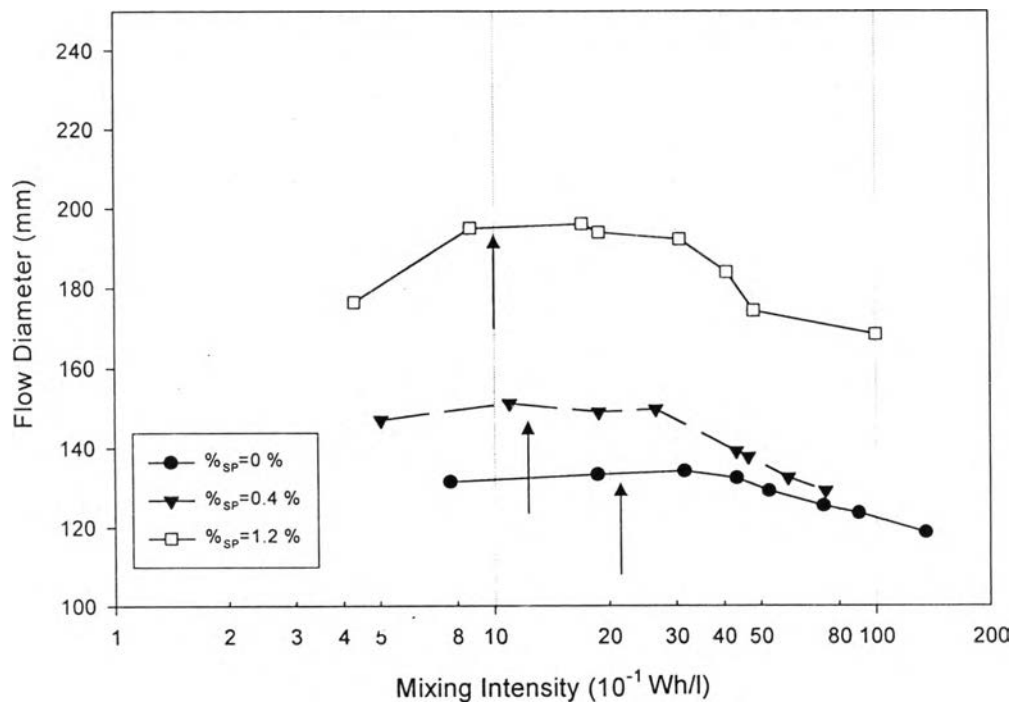

(ข.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและเส้นผ่าศูนย์กลางการไหล

รูปที่ 4.15 ผลของระดับความเข้มของการผสมต่อคุณสมบัติของมอร์ตาร์ M1 (ลูกศรแสดงค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมที่ได้จากการคำนวณด้วยสมการที่ 4.16)

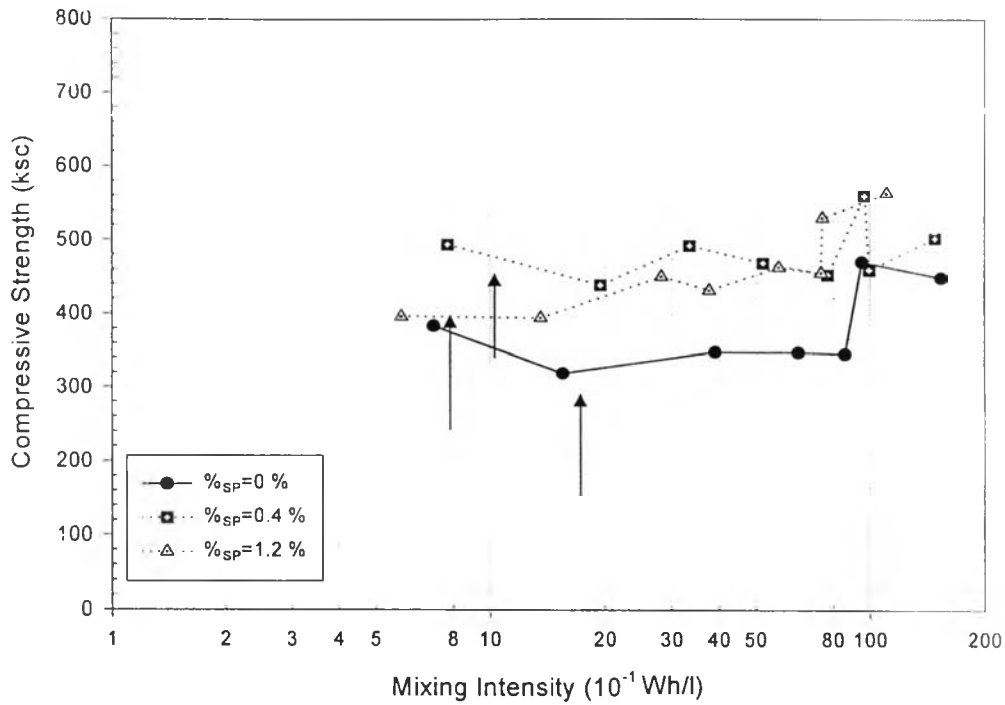

(ก.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและกำลังอัด

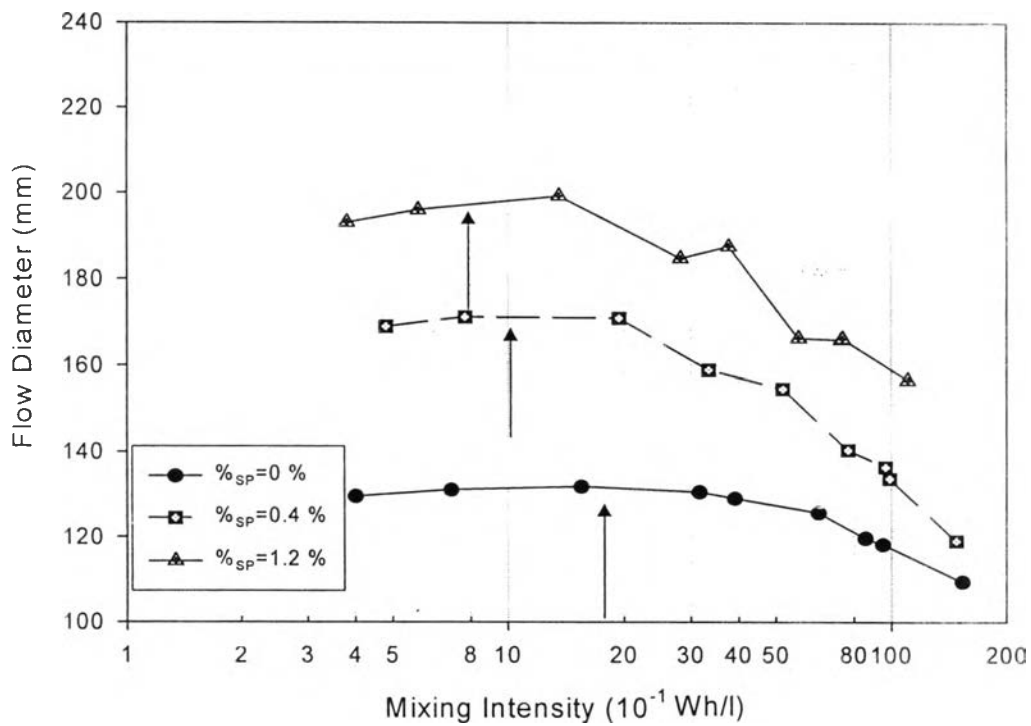

(ข.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและเส้นผ่าศูนย์กลางการไหล

รูปที่ 4.16 ผลของระดับความเข้มของการผสมต่อคุณสมบัติของมอร์ตาร์ M2 (ลูกศรแสดงค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมที่ได้จากการคำนวณด้วยสมการที่ 4.16)

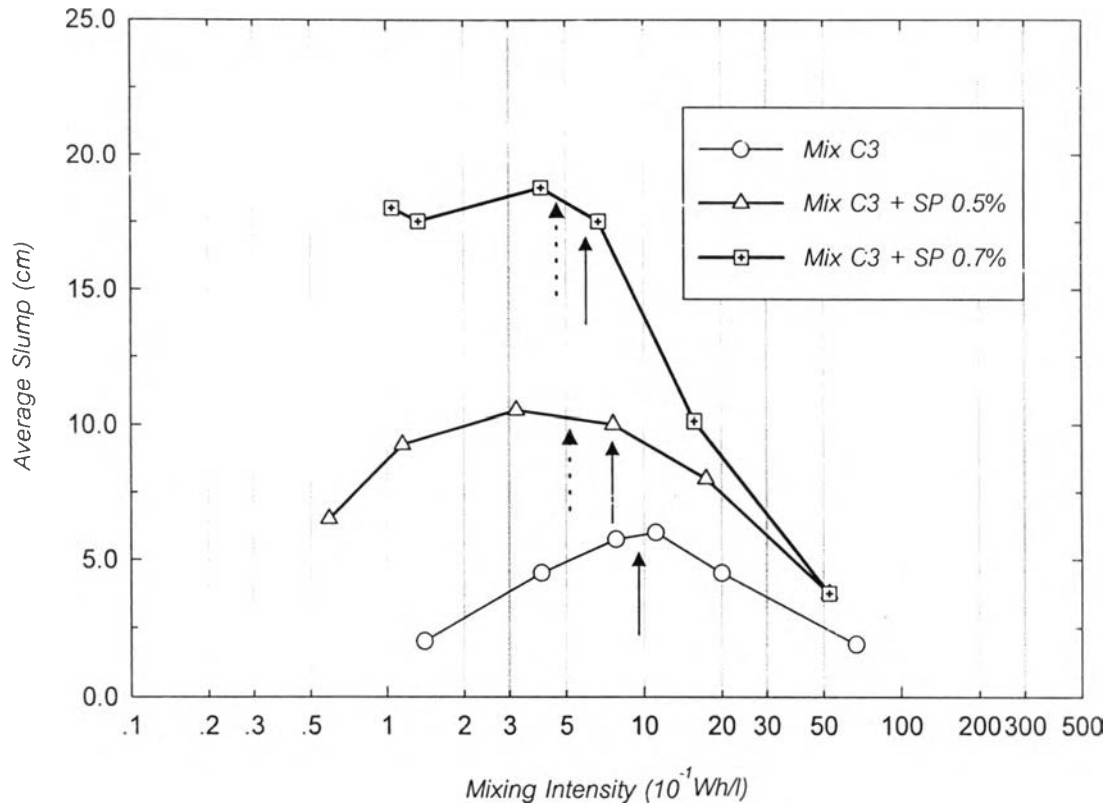

(ก.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและกำลังอัด

(ข.) ค่าระดับความเข้มของการผสมและเส้นผ่าศูนย์กลางการไหล

รูปที่ 4.17 ผลของระดับความเข้มของการผสมต่อคุณสมบัติของมอร์ตาร์ M4 (ลูกศรแสดงค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมที่ได้จากการคำนวณด้วยสมการที่ 4.16)

รูปที่ 4.18 ผลของระดับความเข้มของการผสมต่อคุณสมบัติของคอนกรีต (ลูกศรที่บ่งชี้ค่าทำนายค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมด้วยสมการที่ (4.16) , ลูกศรประแสดงค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมซึ่งประมาณผลของการเคลื่อนที่ของมวลรวมหยาบ =80% ของค่าระดับความเข้มของการผสมที่เหมาะสมของมอร์ตาร์)